

Skautu Vīdas

1952 m.

sausis-mēn.

nr. 1

2

SKAUTŲ AIDAS

Lietuvių skaučių ir skautų laikraštis * Redaguoja vyr. sktn. Stp. Kairys, bendradarbiaujant Redakcinei K-jai * Leidžia Lietuvos Skautų Brolijos Kanados Rajono Vadija * Prenumerata: metams \$ 3.00, pusei metų \$ 1.50 * Smulkūs skelbimėliai iki 20 žodžių \$ 1.00 * Adresas: Redakcija - Stp. Kairys, 716 Lansdowne Ave., Toronto, Ont. * Administracija - P.A. Pundzevičius, Box 1003, Station C., Toronto, Ont.

* Lithuanian Boy-and Girl Scouts periodical Editor S. Kairys, 716 Lansdowne Ave., Toronto, Ont.

* Visiems, sveikinusiems "Sk. A." redakciją ir administraciją Šv. Kalėdų ir Naujų Metų proga, reiškiamo nuoširdžiausią padėką.

* Anglijos rajono skautai vyčiai savo sąskrydžio proga atsiuntė "Sk. Aido" geriausios sėkmės linkėjimus. Dėkojame.

* "Bangos spaustuvės savininkas s. v. sl. J. Danaitis jau kuris laikas nesveikuoja. Išbuvęs 10 dienų ligoninėje, Kalėdoms buvo sugrižęs namo, bet dabar vėl rengiasi ligoninėn, kur bus operuojamas. "Sk. Aido" redakcija ir administracija linki jam greitai pasveikti ir toliau taip gražiai kaip ligi šiolei darbuotis mūsų "Aido" tobulėjimui ir gražėjimui.

* 1951 m. gruodžio mėn. Nr. dėl sl. J. Danaičio ligos buvo atspausintas ne "Bangos" spaustuvėje. Dėl to labai atsiprašome už techniskus netobulumus, kurie pasitaikė tame numeryje, pav. blyškios vietos tekste, neryškios nuotraukos ir pan. Dėl tų pačių priežasčių Nr. 12 išėjo šiek tiek pavėlavęs.

* 1952 m. "Sk. Aido" viršelį piešė s. v. v. sl. V. Bričkus, kurio rankose nuo šių naujų metų yra mūsų laikraščio meninė priežiūra.

* Iš spaudos išėjo kišeninis kalendorėlis "Budėk". Redagavo s. V. Pauža. Viršelis dail. s. K. Žilinsko. Kaina 50 č. Visi vienetai prašomi kolektyviai siųsti užsakymus ir pinigus adresu: Mr. Vladas Pauža, 9124 Quincy St., Detroit 4, Mich., USA.

V. sk. JUOŽA MAČIULI, ir
FELOMĖJĄ LUKAUSKAITE,
sukūrusius šeimos židinį, nuoširdžiai
sveikina

I Toronto Skautų Vyčių Draugovė

* "Amerikos Balsas" dažnai savo apžvalgose pamini lietuvių skautų veiklą pasaulyje. Toronte nemažai lietuvių "Am. Balsą" girdi 11 val. ryto, be 15-kos penktą po piet. ir 11 val. 15 min. vakare trumpomis bangomis, daugiausia 25, 31, 41 ir 49 metrų. Kalėdų ir Naujų Metų dienomis per "A. Balsą" kalbėjo Liet. min. Žadeikis iš Washingtono, VLIKo pirmininkas M. Krupavičius iš Vokietijos, dr. Bačkis iš Paryžiaus, dr. Grigaitis ir L. Šimutis iš Čikagos ir kt.

* "Sk. Aido" prenumeratų vėjus dar tik prasideda. Tikimės ypač daug naujų skaitytojų iš Didžiojo New Yorko, Rochesterio ir apylinkių ir kitų mažesnių JAV vietovių.

* Daliai savo skaitytojų vietovėse, kur nėra platintojų, "Sk. Aido" kalendorių pasiuntė kartu su Nr. 12. Kaip jau minėta, jo kaina yra 50 č.

* Neužmirškime šiais metais "Sk. Aido" užsakyti savo Vokietijoje likusiems sesėms ir broliams.

* Daug skaitytojų ir šiemet, užsisakydami metams "Sk. Aidą", siunčia tik 2 dol. Primename, kad š. m. metinė prenumerata yra \$ 3.00.

* Iš Italijos gautas brolio P. Dauknio skiltininkams vadovėlio "Riterio Kryžius" rankraštis. Tai labai vertinga ideologinė medžiaga mūsų jauniems vadams. Nesant galimybės šiam puikiam veikalui išleisti atskiru leidiniu, artimiausia proga pradėsimė jį išsisai spausdinti skyriuje "Vadams".

* Mūsų dvisavaitinis sieninis kalendorius, pirmasis "Sk. Aido" istorijoje, sulaukė gražaus atsiliepimo lietuviškoje spaudoje. Brolis Viktoras Bričkus tikrai daug darbo ir širdies įdėjo apipavidalindamas kiekvieną jo puslapį. Nepasigailėkime ir mes, sesės, broliai, pastangų šio kalendoriaus iki vieno išplatinti, tuo paremdami "Sk. Aidą". Nė vieno skautiško namų be skautiško kalendoriaus! Užsakykim taip pat savo bičiuliams. Kalendoriaus kaina 50 č. Gaunamas mūsų administracijoje, spaudos kioskuose ir pas platintojus vienetuose. Gero vėjo!

Spaudė *Banga* Telef. PL 1026

Skautų Cūdas

1952 m.

SCAUSIS mėn.

nr. 1

SKAUTĖS, SKAUTAI IR BRANGŪS SKAUČIŲ IR SKAUTŲ TĖVAI

Pirmijos vardu nuoširdžiai sveikinu visus, Kalėdų Šventėms ir Naujiems Metams artėjant. Linkiu visiems geros sveikatos ir nepalaužiamos energijos, rūpinantis savo asmeninio gyvenimo reikalais ir dirbant bendriesiems mūsų tautos ateities uždaviniams. Jėgų ir sveikatos reikia užtekti abiem reikalams.

Besirungdami su gyvenimo kliūtimis, mes kartais lyg susvyruojame, ar užteks jėgų atlaikyti kovą už lietuvių tautos gyvybę. Kartais susvyruojame dėl neapdairumo, ypatingai jaunieji, nepajėgdami atskirti vertingųjų dalykų nuo pigiųjų ir amžinųjų nuo kasdienybės smulkmenų. Tais atvejais sustiprinkime vienas kitą dvasioje, daugiau riškimes į daiktą, nesisklaidykime ir broliška sutartine tarnaukime mūsų didiesiems uždaviniams.

Džiugu konstatuoti, kad tėvai parodo daug nuoširdumo ir meilės skautų organizacijai. Jau vien tas nuoširdumas pakelia skautų vadų ir skaučių vadovių jėgas dirbti mūsų jaunuomenės gerovei. Mes tikime, kad tėvų ir motinų artimesnis bendradarbiavimas ateinančiais metais dar labiau sustiprins mūsų sąjūdį, ir lietuviškoji skautybė pasaulyje taps neatskiriama lietuviškosios šeimos dalis.

Budėkime!

*Jūrys Vyriausias - K. Palaišauskas
A.L.S. Tarybos Pirminio Pirmininkas.*

SKAUTAVIMO KLAUSIMU

Trimis žodžiais - Dievui, Tėvynei ir Artimui - mes išreiškiame savo sąjūdžio tikslą, jais nusakome, kas mes esame ir ko siekiame. Tie žodžiai sujungia gražiausius ir kilniausius žmonijos idealus į vieną šūkį, kurį mes nešame savo vėliavose.

Nelengvą pasirinkome kelią ir todėl, juo eidami, kai kada ir suklumpam. Ir tada girdėti dejuojant, skundžiantis: blogos veikimui sąlygos, nėra to ir to, mažai pritarimo visuomenėje ir t. t. Pasiteisinimo, deja, nėra, pažiūrėjus į skautavimą iš esmės. Tikrai nėra. Kalbant apie organizacinį vieno ar kito vieneto veikimą, galime sutikti, kad išsivijos gyvenime daug kur sąlygos nepalankios. Bet tai dar ne viskas. Mes ne vienetais davėme išžodžius, skautų, o vėliau ir vyčių, bet kiekvienas individualiai. Ir tuo būdu tegu ir jokių sąlygų nebūna vienetų veikimui - sueigoms, stovykloms, išskyloms, parengimams - vis dėlto, mes, skautai, kiekvienas atskirai nešame pareigą tarnauti pasirinktam idealui, ir blogos sąlygos negali mūsų atpalaiduoti nuo tos pareigos. Individualiniam skautavimui jokių sąlygų nereikia, o tik gyvenimo sąlygos. Užtenka, kad mes gyvename: praktikuojame vieną ar kitą religiją, mažiausiai bent jau laukiame sugrižimo tėvynėn ir visur susiduriame su žmonėmis, mūsų artimaisiais.

Štai, tad, kiekvienas savo asmeniniame gyvenime galime pasireikšti kaip savos idėjos vykdytojai ir tuo išsiskirti iš kitų žmonių, kurie tokios pareigos gal ir ne-jaučia. Mes per daug naiviai ir, pasakysiu, formaliai pažiūrėtume į skautybę, jei, nusivilkę uniformas, mažai benorėtume prisiminti savąjį obalsį. Juk kai davėme įžodį, nesakėme, kad pasižadame tarnauti Dievui, Tėvynei ir Artimui tik tada, kai būsime vienetų veikloj, arba kai nešiosime uniformas. Ne - mes pasižadė-jome be sąlygų, atseit visuomet ir visur. Ir jei kiekvienas skautas individualiai visu griežtumu vykdys pasiimtasias pareigas, tai, aišku, ir visuma, atseit vie-netai, eis skautavimo keliu, nes jis, tas skautavimas, turi kaip tik eiti iš pačios apačios - ne iš viršūnių: atitinkamais valdomųjų organų paraginimais, įspėjimais ar pan. Skautizmo turinys glūdi kiekvieno sąmoningo skauto širdy, valdomieji organai - sąjungos centralizacijai bei administravimui.

Šitaip mes turime vieną kartą pasižiūrėti į save. Kaip geriau galėtume atlik-ti savąsias pareigas, mes tikrai kiekvienas suprantame. Mes tikrai žinome, kad tarnauti Dievui nėra nieko kito, kaip tik būti uoliais savo konfesijos praktikan-tais; kad šiuo metu tarnauti Tėvynei - reiškia griežtai laikytis gražiųjų lietu-viškų papročių ir būti kitiems tikrais lietuviškumo švyturiais iševivioj; tarnauti artimui daug, oi daug, puikiausių progų! Tuo būdu sutikime, kad esminiam skautavimui sąlygas turime.

Gi suklypimai tame idealų kelyje dažniausiai pasitaiko, kaip minėta, dėlto, kad tasai kelias sunkus, kai kam gal ir per sunkus. Tuo keliu einant, reikia pa-siaukojimo, valios, darbštumo ir savotiško dvasinio pakilimo. Šitai tęsiančiam - užmokestis ne doleriais ir svarais, bet tik mažytė širdies šilumėlė, pajutus lai-mės būseną. Kam to nebeužtenka, tas nebėra tikras skautas, nes skautybės tikslas - padaryti žmogų laimingą.

Tad būkime tikraisiais skautais Dievo garbei, Tėvynės naudai ir visos žmo-nijos pasididžiavimui.

Sktn. Č. Senkevičius

RINKIME ŽINIAS APIE KANKINIUS SKAUTUS

Per eilę paskutinių metų nemažas skaičius mūsų sesių ir brolių, Lietuvos Skautų Sąjungos narių, buvo nukankinta, ištremta, suimta, kalinta. Kitūs iš mūsų tarpo išskyrė sunkios tremties gyvenimo aplinkybės. Be to, Liet. Skautų S-ga yra sudėjusi nemažą kraujo auką Lietuvos laisvės reikalui. Visos šios mūsų or-jos aukos iki šiol nebuvo suregistruotos, ir mes šiuo reikalu neturime bent apytikrių davinių. PLSS Tarybos Pirmija nutarė šį klausimą išrišti ir pavedė "Mūsų Vyčio" redakcijai surinkti visas žinias skautiškosios martirologijos reikalu.

"Mūsų Vyčio" redakcija šiuo kreipiasi į visus tremtyje esančius brolius, seses, tebesančius ir buvusius LSS-gos narius, prašydama visus pasirausti savo atmin-tyje ir pranešti: a) pavardes, vardus, skautiškus laipsnius ar eitas pareigas tų LSS narių, kurie paskutinių okupacijų metu buvo suimti, kalinti, kankinti ar kitu būdu persekioti; b) tokias pačias žinias tų, kurie buvo okupantų deportuoti; c) kurie žuvo kautynėse su okupantais; d) kurie mirė okupacijų metu, nurodant jų mirties priežastį; e) kurie vienu ar kitu būdu ypatingiau pasitarnavo Lietu-vos laisvės reikalui. Jeigu būtų žinoma, prašoma drauge pažymėti bent apy-tikrę įvykio datą, vietą, laiką.

Mes turime viltį, kad broliai ir sesės neatsisakys tokius davinius suteikti ir tuo būdu prisidės ne tik prie mūsų kankinių registracijos, bet ir prie jų tinka-mo pagerbimo. Žinias siųsti tokiu adresu: "Mūsų Vytis", 7320 So. Talman Ave., Chicago 29, Ill., USA.

"MV" Redakcija

NUOTAIKOS ELEMENTAI

Mūsų laužas liepsnojo viename Alpių kalnagūbryje. Traškėdamos šakelės kvepėjo šviežiais sakais, ir liepsnos vijo šalin nuo amžinųjų ledynų patamsiais atslenkančią vėsumą. Ar tik ne pirmąjį kartą debesyse paskendusi Glücksberg viršukalnė klausėsi lietuviškos dainos? Kas atspės ir žemai palikusią šilų dūmas, kai jais skambėjo Maironio lyros aidai.

Kažkur tarpeklyje įkliuvęs tamsus debesiukas švaistėsi įpykęs ugnies juostomis. Buvo didingas Alpių nakties vaizdas, dieviško grožio simfonija, kylanti į dangiškąjį Tėvą su jaunatviškų širdžių liepsnojimais. Pakilus buvo nuotaika, pakilęs buvo ūpas!

Broli, ar tu nori su manim padaryti iškylą į nuotaikos šaltinius? Užsidėk kuprinę ant pečių, pasiimk lazda į rankas ir keliaukime. Mes žygiuosime per lietų ir vėją - į Lietuvą, į gimtąją šalį. Dienos metu nesikalbėsime jokia žmonių kalba. Vakarui ištiesus savo plačiaklostę nakties skraistę, sukursime laužą ir klausysimės Visatos dainos. Gal būt nors truputį mes patirsime jos paslapčių ir priartinsime prie Išminties.

Oras. Kas jis yra? Kodėl jo negalima paimti, bet, kai jo trūksta, dustame ir mirštame? Be jokių cheminių formulų aš tau pasakyčiau, kad tai vėjas, kvepiantis mūsų Tėvynės laukų vėjas.

Ach, tas šiaurės vėjas, lino žiedo mėlynės saugotojas ir nešiotojas baltų debesų, šalčio ir kietasprandiškumo, stiprumo ir apsisvarstymo vėjas. Jis į krūtinę pučia gaivinantį šaltą orą. Kai kada jis Nemuno šalyje, kaip kitados fronte dau-giavamzdė "katiuša", sukelia savo pasitusių dūkimą.

Pietų vėjas, lyg išdykęs oželis, aplanko mūsų butus, plačiai atveria langus ir nemiga užlieja karštas vasaros naktis. Kaip dažnai jis ištižina kūną ir dvasią, išgarina energiją. Koks jis malonus, bet kartu ir klatingas kaip Pietų kaimynas.

Rytų vėjas neskubėdamas atpuškuoja iš didžiausio žemyno. Jis kyla iš "saulės", o atneša vargšui lietuviui pačią prasčiausią dieną. Jis stingdo kūno sąnarius, tai vėl užauja tuščiais kloniais, staugdamas po jaujos grebėtais.

Vakaris vėjas iš Gintaro jūros, iš Baltijos. Dažnai jis laistomūsų plaukiančius javų laukus, žydinčius sodus ir daržus. Dažnai jis atneša didžią viltį, kai ima pūsti mažais tamsiais debesėliais.

Oras, ši begalinė būtis, kuri iš visur ateina, visur glūdi ir yra taip plati, kaip plati yra ir visa žemė. Per dieną keliaudami, mes tūkstančiais kartų įkvėpiame orą į krūtines. Mes gyvename oro karalystėje ir nuo pat pirmojo kvėptelėjimo iki paskutinio atodūσιο esame neatskiriami oro skautai.

Ši neapčiuopiama būtis - esminė gyvybės dalis, ar nėra dvasios simbolizavimas? Visi žmogaus išminties išradimai ir atradimai kyla tik iš dvasiškumo, neapčiuopiama, neaprečiama ir kartais taip didingo.

Broli, atverk savo būtį atvirame ore. Bent savaitgalyje išsilaisvink iš mašinų triukšmo. Jei tu kvėpavai aistrom, čia pušyne, kalnuose ir kely įkvėpk iš visų ke-

turiu pasaulio kraštų tą tyrą, skaidrą orą, kuriuo kvėpuoja dabar Tėvynės didvyriai ir šventieji. Te jie uždega savo dvasia!

Atverkim plačiai savo gyvenimo langą ir, pamiršę visus dienos rūpesčius, kopkime drauge į kalnus. Ten rasime gaivinanti Dievo malonės vėją, kuris nuneš visas dulkes ir nauju džiaugsmu nurausvins veido skruostus.

Žemė. Dar, rodos, taip nesenai keliavome per turtingą Žemaitijos žemę. Po lietaus riebus molis kibo prie batų. Kiek minčių jis sukėlė. Žemė - tai motina ar sužadėtinė, kuri kiekvieną prigludžia iki paskutinio Teismo dienos, kol kelsimės spinduliuojančiu kūnu amžinam Laimės gyvenimui! "Kas tiki į mane - nemirs per amžius" - anuomet Išganytojas ištarė tuos stebūklings žodžius.

Šį vakarą, kai visas išsitiesiu netoli laužo ant žemės, vėl girdžiu tą tylų jos ritmą, kurį miesto gyvenimas sunaikino manyje. Vėl girdžiu tą nebaigtą Panevėnės šilų dainą, kuri liko neišdainuota, užėjus Rytų audrai.

Brolī, mano Brolī, aš tau sakau, tu čia atrasi "didžiąją magiją", kuri tave su pažindins su žeme. Tik įsiklausyk ką ji byloja. Aš tylutėliai girdžiu ataidint Laisvės varpo gaudimą ir tuos nepamirštamus žodžius:

Kol dar idealais, broli, besigėrėsi,
Siek prie idealo tik doru ir aukšto.
O skubink, paskui tu jų išsižadėsi
Dėl trupinio aukso, gardaus valgio šaukšto.

Štai kodėl tu, pilnas jėgų žmogau, stačias vaikštai ant žemės, nes tavo pašau - kimas - savo nemirštamais darbais nugalėti šią žemę. Ir kada tu pabaigsi savo gyvenimo dienas - tu atsiguksi ilgam poilsiui į žemę. Todėl "Gyvenimo Knygą skaityk laps į lapą, nestodams, kad kartais į tinginius kliuvs, tu nesupelytum ir neitum į kapą be likusio ženklų, kad žmogumi buvęs".

Vanduo. Aptemusioj padangėj žerinciais žaibais iš lėto su perkūno grūmijimais artinosi audra. Aptilo vėjas. Išdžiuvę laukai ir apvytę augalai ištroškę laukė lietaus.

Prisimeni dar iš mokyklos suolo tą paprastą formulę - H_2O . Kaip jo sudėtis lengva ir kaip natūralu, kai paskutinėj išskyloj per mano nugarą čiurkšlėmis tekėjo H_2O .

- Pagavau lietu tarp dantų! linksmi, kaip žaibas visus prajuokino mūsų Genelis, o juk ši rytą maudėmės kalnų upelyje ir buvom dar šlapesni.

Brolī, mano Brolī, įsivaizduok tas lietaus sroveles, kurios tave persmelkia iki paskutinio sauso siūlo ir teka žemyn. Įsivaizduok tą vandenį, kuri perskrodei plaukdamas "Kraul" stiliumi. Išmok puikiai nardyti vandeny, kad pajustum, kaip smagu šiame elemente krykštauti. Mylėk vandenį, mylėk ir lietu. Tačiau nevisuomet vandeniu pasitikėk. Jis dažnai klastingas.

Vanduo, tyras, bespalvis. Ar jis nėra žemės kraujas? Kai tu pervandenyną plaukei laivu, matei, kaip jis ritmiškai savo bangomis alsavo lyg begalinė širdis.

Vanduo tau nuplaus visus nešvarumus. Krikšto Sakramento vanduo, kaip galin-gai nuplauna sielą! Balta lyg angelas ji pasidaro. Tu greitai augi kaip "ant mielių". Netrukus išaugsi į vyrus. Aš visa neramia širdim trokštu, kad tavo gyvenimo švarumo ir tyrumo džiaugsmas būtų dažnai semiamas iš GYVOJO VANDENS šaltinio, is mūsų Didžiojo Šefo, iš VIEŠPATIES KRISTAUS.

Ugnis. Jauni stovyklautojai, įkvėpę vakario vėjo, basomis kojomis leidosi į priekį per pelkes, drėgnus samanynus. Surado kerpių, dar apdžiūvusį kadugių krūmelį, ir laužo liepsnos skaidriai glosto vakaro prieblandą. Ugnis gyva, šokinėja tarp laužo šakelių, narstosi po seną kelmą. Kiek čia jaunatviškų išdaigų. Čia oželis šokinėja, čia garvežio mašinistas, čia vėl žiogų orkestro kapelmeis-teris iki ašarų prijuokina.

Brolī, mano Brolī, paklausk ugnies kalbos ir pažink jos dėsni. Tu patirsi kad žmogus yra ugnies šeimininkas ir motina. Tu sužinysi, kad vieno didelio darbo tu esi kunigas, šeimininkas ir tarnas. Tu iškėlei Skautybės laužą savo

1910 metų birželio mėn. 15 dieną Robertas Falonas Scottas išplaukė iš Cardiffo uosto dideliame bet ir paskutiniame žygiui. Šią naują poliarinę ekspediciją sudarė 58 žmonės, į kurių skaičių įėjo parinktų mokslininkų grupė. Drauge keliavo ir 155 gerai roges įpratę traukti šunes - geriausi žmogaus draugai ir talkininkai ledynuose - ir 15 mažų Mandžiūrijos arkliukų, kuriuos kelionės vadovas tik prieš pat išplaukiant sumanė imtis su savim.

Savo lėšomis nupirktoju "Terra Nova" laivu Scottas spalių mėn. atvyko į Melbourno uostą.

Varžybos pasiekti Pietų Ašigalių jau buvo seniai prasidėjusios. Scottas vadovavo anglų ekspedicijai, Amundsenas - norvegų. Pirmoji, pasiekusi Rooso jūrą ir vienoj įlankoj pralenkusi norvegus, išlipo Evanso rage ir ten įsirengė žiemos stovyklą.

Sekančių metų 4 lapkričio prasidėjo žygis Ašigalio link. Nuo Evanso rago iki Scotto užsibrėžto tikslo buvo 1.620 km. 900 mylių kelias buvo tikrai baisus nuolatiniam šaltyje ir vi-

sas jėgas išsemančiuose bandymuose. Jau žygio pradžioje matėsi neapsakomi sunkumai: didelis klimato nepastovumas, sniegdriba ir audros. Nelaukti temperatūros pakilimai sutirpdindavo suledėjusias sniego mases, kurios virsdavo ištisomis jūromis. Pagaliau po tikrai viršžmogiškų pastangų ekspedicija gruodžio 12 d. pasiekė Beardmore ledyną ir, praėjusi Rosso lygumą, kilo antarktinės aukštikalnės plokštumon. Naujų metų proga savo dienoraštin Scottas įrašė sekančius žodžius: "Netikiu, kad kitos žmogiškos būtybės būtų tiek iškentėjusios, kiek mes". Ekspedicijos transportopriemonės buvo: motorinės rogės, kurios pasirodė labai nepraktiškos dideliame šaltyje, ir Mandžiūrijos arkliukų bei šunų traukiamos rogutės. Motorinėmis rogėmis Scotto žmonės galėjo naudotis tik pirmajai kelionės pusei. Su šunimis ir arkliais anglai pasiekė lygiai pusę kelio. Kas septyniasdešimt mylių buvo paliekamos maisto atsargos, nes viską vežtis iki ašigalio ir paskui temptis atgal nebuvo prasmės. Pritrū-

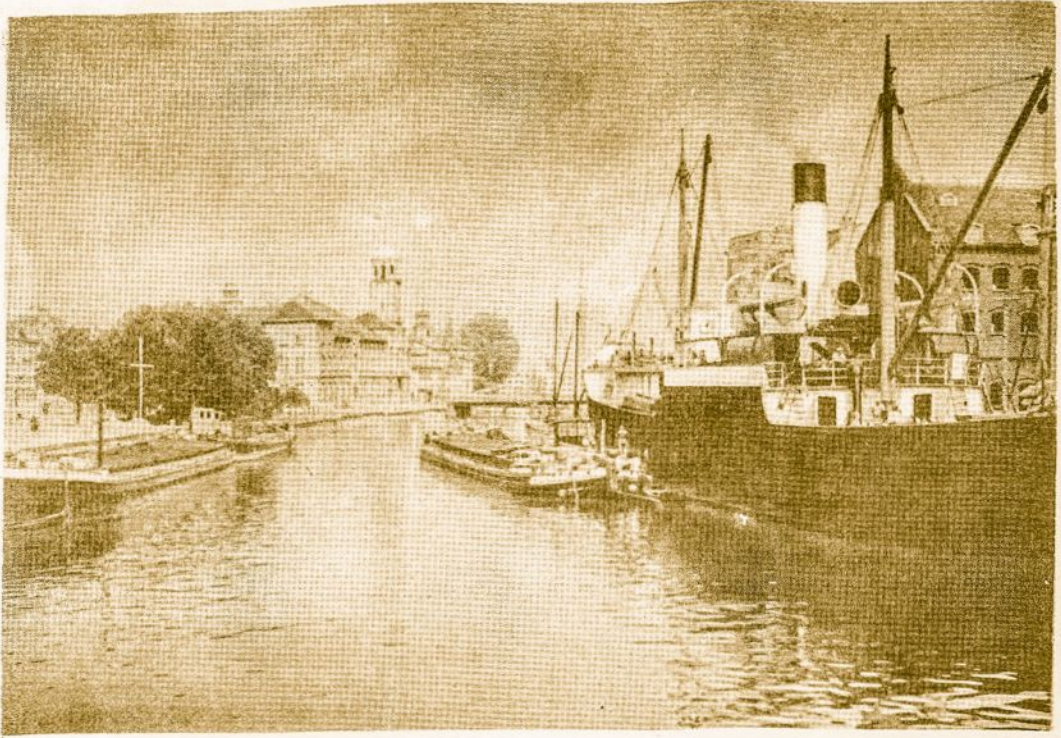
širdy ir keliauji per pasaulį. Gerbk ugnies dėsnį, kitaip tu neišmoksi kerėjimo meno. Ugnis niekad nesako gana!

Broliai, mano Broliai, išgirsk ugnies dėsnį! "Aš atėjau, kad ugnį į žemę atneščiau ir kaip norėčiau, kad ji nuolat liepsnotų!" Pasiimk Šventąjį Raštą ir atskleidęs Linksmąją Naujieną rasi šiuos žodžius Šv. Luko užrašytus 12, 14. Artimo meilės dieviška liepsna te niekad neužgęsta tavo širdy, bet vis didesnėm liepsnom teapima kiekvieną, kas tik prie jos artinsis.

Būkit broliai tvirti, tartum plienas
Po nakties, po karštos.
Ir te užmirštas jūsų nė vienas
Pakely nevaitos.

Šį vakarą kurstysim sakuotas ir traškančias laužo šakas, kad liepsnos kiltų aukštai, aukštai į patį dangų. Tai bus mūsų šventojo TIKĖJIMO LIEPSNOS.

Sl. Žiogelis

O, Klaipėda, o mielas mieste!..

kus pašaro, arkliukai buvo šeriami mėsa, o ir jai baigiantis, šie žmogaus prieteliai turėjo būti nušauti vienas po kito.

Antroji kelio pusė buvo suskirstyta į 3 dalis. Pirmoji dalis buvo "perbėgta" trimis rogėmis (prie kiekvienos po keturis vyrus), kurias traukė šunės. Tada pirmoji "rogė" grįžo atgal; po antrosios dalies grįžo antrasis vyrų būrelis. Paskutinė dalis buvo skirta 4 žmonėms, kurie jau patys turėjo ir rogutes traukti. Viskas vyko pagal planą: 160 mylių nuo tikslo Scottas atsisveikino su paskutiniais iš būrelio palydovais. Daugiau jis jų jau nebematė.

Drasiųjų vyrų būrelis, susidėjęs iš Scotto vyr. vadovo, Dr. Wilsono zoologo, Evanso jūrų laivyno puskarininkio, Oates - dragūnų kapitono ir jūrų pulk. Bowerso, vis dėlto pasiekė Ašigalį. Bowers buvo priimtas pačiu paskutiniu metu ir tai buvo didelė klaida, nes šis mažas neapsiskaičiavimas atnešė tikrai sunkių pasekmių. Scottas rašė: "Paruošti valgyti penkiems žmonėms užima daugiau laiko,

nei kad keturiems - gal būt, visu pusvalandžiu į dieną"... Taigi dvi pilnos dienos iki kelionės galo. To laiko būtų užtekę visų išsigelbėjimui...

Pravažiuotas kelias (geriau praeitas) buvo tikrai baisiai varginantis. Dienoraštyje skaitome: "Žingsniuoti galime tik visai pamažu. Dangus ir žemė maišosi beformiame baltume".

Sausio 12 atvykstama į tolimiausią Shackletono pasiektą vietą. Jėgos baigiasi, žygis sunkus, bet ašigalis jau netoli. Scottas rašo: "... mūsų kelionė - žmogiškųjų jėgų bandymas. Einame tokiu paviršiumi, kurio aprašyti beveik neįmanoma..., yra tiesiog nuostabu, kada pamąstau, jog polius jau visai arti... ir Amundsenas galėjo čionai atvykti..." Mažytis karavanas vos vos judėjo į priekį, kovodamas su sniego audromis ir baisiais šalčiais". "... ore jaučiu kažkokį keistą ledinį šiurpulį. O didis Dieve, ši vieta tikrai baisi!" - dar rašo ekspedicijos vadovas.

Išaušta sausio 16 d. rytas. Ašigalis matosi, bet jų ten laukia didelė staigmena. Tarp sniego ir ledynų kalnų

plėvesuoja norvegų vėliava... Amundsenas pralenkė... Nieko daugiau nebelieka kaip tik grįžti atgal, nes oras kaskart blogėja, ir ilgoji žiemos naktis artinasi... Brrrr... Visi nori kuo greičiau pasiekti pirmą maisto atsargų sandėlį, bet jėgos senka ir greit visi pamato šalčio padarinius: Evansas nušalo nosį, Oates - kojas. Šaltas, ledinis vėjas skverbiasi pro kailinius ir smulkios sniego dulkės neleidžia net akių atverti. Gauruoti kailinių maišai sušlampai ir rytais palapinės sienos apsidengia storu šerkšnu. Pirmasis krenta Evansas. Jis miršta vasario 16 dienos naktį sušalusiais keliais ir rankomis. Termometras rodo 47°C. Kovo 10 jau ir Oates nebegali tęsti kelionės ir prašosi draugų, kad jį paliktų, nes jis jau nebegali pakęsti šalčio. Draugai, žinoma, joku būdu nesutinka. Tada 17 vasario Oates pats išeina iš palapinės ir jau nebesugrįžta. Scottas rašė: "... jo daugiau nebematėme. Atrodo, kad mes visi tokio pat galo susilauksime kaip Oates. Ištikrųjų, mūsų galas jau visai artėja..." Blogas oras tęsiasi ir Scottas nušala koją. Kovo 21 dieną trijų vyrų būrelis randasi tik 10 mylių nuo One Ten Depot, didelio aprangos, kuro ir maisto sandėlio. Išsigelbėjimas atrodo jau prie pat nosies. Bet viskas veltui.

Scotto dienoraštyje skaitome: "... sniego audra vis tęsiasi ir joks žmogus ne gali su ja kovoti. Vilties nėra. Galas, savaime suprantama, pats ateis, ... turime jį taip pasitikti, ... esame tik trylika mylių nuo išsigelbėjimo vietos. Kaip tos 13 mylių atrodė juokingai mažas dalykas kelyje į priekį. Jau penkios dienos, kaip nieko nevalgėme, bet žūt būt stengiamės išlaikyti gerą nuotaiką. Jei kuris mūsų artimųjų girdėtų mūsų dainas, linksmus pašnekėsius apie tai, ką darysime grįžę į namus, būtų tikrai suramintas. Taip, galas visai arti. Gaila, kad nebegaliu tęsti savo dienoraščio R.Scott".

Paskutinis žygis baigėsi. Keletą mėnesių vėliau buvo surasti baimės nežinančių žvalgų - tyrinėtojų kūnai, jų dienoraščiai ir labai vertinga mokslinė medžiaga, kurią, nežiūrint įvairiausių sunkumų, jie visą laiką nešėsi su savim. Su Bearmore ledyno akmenimis jis svėrė 15 kg.

Discovery laivas, kuriuo Scottas atliko pirmąsias antarktinės keliones, dabar randasi Temzės upėje ir jame anglų jūrų skautai turi įsirengę savo vadiją.

Iš "L'Esploratore"

vertė A.N.

Šauni mūsų jūrų skautija Toronte ... Nuotr. A. Palionio

Briedžių skittis olimpiniuose žaidimuose

B. Knobel

Po neapsakomai mėlynu dangumi Engadino saulės apšviesti stovi visoms oro atmainoms atsparūs, tvirti Planto ir Salis miestelių namai. Į storas sienas sulindę langai papuošti meniškais grotomis, saugo gyventojus nuo žiemos audrų ir žnybiančio šalčio. Ramiai ledo tarpekliu pliuškėna Innas savo žalsvai juodas bangas, skalaudamas milžiniškas granito uolas ir atspindidamas Muottas Muraiglo ir Languardo kalnų viršūnes... Engadinas!

Tačiau žemiau, lygumoje, rūkas lyg šlapią, visą džiaugsmą užgniaužiančia skara, dengia miestą. Sušalę praeiviai skubiai pasistato apykakles ir nejučiomis jiems į galvą ateina mintis apie saulės išsildytą, tamsiai rudą namelio sieną, prie kurios būtų taip malonu atsiremti ir pasišildyti saulėje.

Viename prikaitintame šio miestelio kambaryje Briedžių skitties skau-

tams šios mintys buvo iš galvų išgaravę. Jie visi šeši glaudžiai sėdėjo prie koklinės krosnies, kuri visuomet rūkdavo kamuoliais, kai vakarų vėjas pūsdavo pro stogo galą.

"Taigi, su didžiausiu vargu išsiprasčiau iš savo meistro atostogas sekančiam savaitėi ir dabar turi tas viskas nueiti šuniui ant uodegos?" apmaudingai skundėsi Konis, kuris vis dar negalėjo to suprasti.

"Nieko kito mums iš tiesų nelieka, kaip tik užmiršti šį visą reikalą ir sekančią savaitę praleisti prie radio aparato", sumurmėjo nusiminęs Benis.

Prie visos aplamai neblogos išvaizdos, dideliame Benio nusiminime, jo kūnas buvo truputį per trumpas, bet jisai tai kompensuodavo (jis sakydavo "kompensuoti") vartodamas daugsvetimžodžių, kurie kitiems nepaprastai imponuodavo, ir milijonais idejų, kurios jam padėdavo surasti išeitį net iš pačių beviltiškiausių padėčių. Todėl dabar, kai ir Benis nustojo vilties, visiems pasidarė aišku: iš kelionės į St. Moritzo olimpinis žiemos žaidimus nieko neišeis. Haraldas liūdnai kramtė savo nagus. Šis blogas įprotis buvo šiandien ypačingai išpūdingas, nes jis visuomet stengdavosi gerai elgtis. Jis galvojo apie savo autogramų rinkinį, kuriam jau mintimis buvo išsvajojęs nepaprastą praturtėjimą. Taip pat jam visai nemalonu buvo prisiminimas, kad šiandien ryte vokiečių kalbos pamokos metu jis išdidžiai pareiškė visai klasei, kad jo sekančios laisvos temos antraštė bus "Mano išpūdžiai iš olimpinių žiemos žaidimų".

Hugo ir Maksas, abu Benio klasės draugai, žvairavo susirūpinę į Nero, kuris prirašytame lape piešė menišk-

kas asilo ausis. Nero buvo Briedžių skilties skiltininkas. Kaipovyrčiausiam amžiumi jam nebedaug buvo likę laiko gimnazijai užbaigti. Rūpestingai ir ryškiai jis užlenkė laiško kampus, pasirodė jog tas lapas buvo laiškas, ir apsižvalgė aplinkui:

"Aš dar kartą viską pergalvojau. Pagrindinai pažiūrėjus, reikalas nėra jau toks beviltiškas, kaip jis mums atrodė pradžioje. Persvarstykime dar kartą visus argumentus už ir prieš: mums nereikia eiti į gimnaziją nuo trečiadienio iki kitos savaitės galo, Konis turi atostogas. Mes esame nutarę ...

"... buvome nutarę", karčiai pataisė jį Konis.

"... mes nusprendėme suruošti skilties iškylą į žiemos olimpinis žaidimus. Tai yra pirmas punktas. Antras punktas: Stricko, Makso ir Hugo tėvai yra priešingi šiam sumanymui dėl piniginių sunkumų. Tarp kitko tai yra priežastis, kuri mane paskatino atmesti šį sumanymą, nors pačia pagrindine priežastimi yra tai, kad randu gėdinga važiuoti į St. Moritzą visai savaitei vien žiūrėti kaip kiti slidinėja ir čiuožia.

"... bet...", įsikišo Haraldas maldaudamas.

"... aš žinau, aš žinau!" nuramino jį Nero, "bet žiūrėjimas yra tikrai nevyriškas sportas, tačiau grįžkime prie temos. Vėliau dar prie visko atėjoneigiamo turinio Gardijos laiškas ir kaip tik šis laiškas privertė mane nutarti, kad mes turim važiuoti į St. Moritzą!"

"Turime??" susižvalgė vienas į kitą nustebę jaunuoliai. "Taip", patvirtino Nero. "Aš perskaitysiu jį dar kartą:

"Mielas ponas Tanneri,

Gaila, bet aš negaliu priimti Jūsų ir Jūsų draugų į savo namus. Šiuo metu turiu kovoti su daug asmeninių sunkumų. Prie viso to kurorto sąjunga dar apgyvendino pas mane keletą asmenų, o mano žmona neseniai susirgo. Todėl man reikės pačiam svečius aptarnauti, nežiūrint, kad turiu

daug darbo mano dirbtuvėje. Atvažiuokite geriau kitą kartą, nes pas mane dabar viskas einasi aukštyn kojom,

Su draugiškais linkėjimais

Domenic Guardia, stalius, St. Moritz"

"O, aš suprantu!" pašoko Benis. "Tu manai, kad laiškas daleidžia ne tik neigiamas, bet ir teigiamas galimybes?"

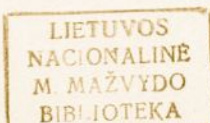
"Aš apie tai ir galvoju", atsakė Nero.

Tada, atrodo, susivokė ir kiti, nes pakilo didžiausias triukšmas. Haraldas boksavo Nero į šoną ir šaukė užsidegęs: "O, koks puikus samonės nušvitimas! Tu, patentuotas žmogau!" Jo laisva tema buvo išgelbėta, o autogramų rinkinys tapo kažkuo spindinčiu. Konis savo susižavėjime mėtė energingai vieną po kito pagalius į jau ir taip žėruojančią krosnį taip, kad net kibirkštys lakstė.

"Aš štai ką nusprendžiau", tęsė šypsodamasis Nero. "Gerasis Guardia nenori mūsų priimti, nes mano, kad mes jam tik pridėsime dar daugiau darbo. Tačiau jam juk galima pagelbėti: mes ne tik kad nesudarysim jokio vargo, bet dargi jam padėsime, jei jis sutiks".

"O kodėl gi jis neturėtų sutikti?" nuramino visus Maksas ir patakšnojo su gilia pagarba savo rodomuoju pirštu per Konio raumeningą ranką.

"Antra. Kai kurie tėvai nedavė sutikimo iškylai, nes tai gana daug kainuoja. Todėl ši iškyla neturi mums kainuoti nė cento!" Tai, žinoma, buvo lengva pasakyti. Tačiau dar niekas nebuvo išvykęs iškylon be pinigų. Kelionė, maistas, nakvynė...? Tas viskas kainuoja, bet vis dėlto Nero buvo pilnas pasitikėjimo. "Mes dirbsime Gardijai už mūsų patalpas. Šalia to užsidirbsime sau pragyvenimą. St. Moritze bus tūkstančiai turistų. Ten mes rasime daugybę galimybių darbui. Ką nesunaudosim pragyvenimui, dėsime į bendrą kasą. Iš jos užsimokėsime už bilietus į rungtynes ir grąžinsim į skilties kasą pinigus, kuriuos mes paskolinsim Hugui, Strickui ir Maksui užsimokėti už kelionę

į St. Moritzą. Tai yra, mes nevažiuosim iki pat St. Moritzo: paskutinius 20 km. nužygiuosime pėsti!"

Haraldas, kaip prekybos mokyklos mokyns, turėjo dar keletą abejonių: "O jei mes ten nieko nepelnysim...?"

"Tada grįšim pirmu traukiniu namo".

"Tikiuosi snigs St. Moritze, "sumurmėjo Strickas.

"Kvailas noras", sudraudė jį Hugo, - "kuo gražesnis oras, tuo daugiau žmonių ir tuo pačiu bus didesnis mūsų uždarbis".

"Bet kuo daugiau sniego, tuo daugiau reikės sniego valytojų", gynėsi mažasis.

"Visai teisingai", pritarė jam Nero. "Aš kaip tik apie tai irgi galvojau... bet mes pamatysime". Jis žvilgterėjo į laikrodį. "Aš paskambinsiu Guardijai ir paklausiu, ar jis sutinka su tokiu mūsų planu. Strickas, Hugo ir Maksas pasiklaus dar kartą savo tėvų ir išaiškins jiems mūsų naują planą. Šiandien vakare aštuntą valandą susirenkam trumpam čia. Tada nustatysim viską galutinai".

Baigiantis sueigai skiltis pakilusiu nuotaika užtraukė šokančio kalniečio dainą taip, kad net krosnis pradėjo svyruoti ir pamiršo rūkti. Lauke šaltas lietus perėjo į šlapdrią.

Keletai valandų praslinkus, Nero pranešė nekantraujančiai Briedžių skilčiai:

"Pasisėkė! Mes išvažiuojam! Sutiksime didelių sunkumų, tačiau turime juos nugalėti. Pirmasis šios iškylos tikslas yra padėti Guardijai. Savo pragyvenimu turime patys pasirūpinti. Mes vadinamės skautais - šis žodis anksčiau reiškė traperius ir medžiotojus, kurie išvykdavo su šautuvu ir maišeliu druskos. Jie visada, laikydamis ausis ir akis atviras, susimedžioldavo sau maisto ir kailių, už kuriuos jie galėdavo nusipirkti druskos, paraiko ir švino. Mūsų ginklai yra geri norai ir geros idėjos. Ir tik paskutinėje vietoje mes esame rungtynių žiūrovai".

"Hough!" sumurmėjo pritardami

draugai. Jie mėgo tokias vyriškas kalbas, kurias tik Nero mokėjo taip trumpai, indėniškai sakyti.

Haraldas prarijo savo abejones, nes rungtynės stovėjo tik trečioje vietoj. Jis galvojo apie savo autogramą, temą ir, kad viskas išeitų gerai.

Taip pat ir Nero, pasilikęs vienas savo kambarėlyje, buvo susirūpinęs, kad neatsitiktų kas nors blogo...

* * *

Haraldo tėvas buvo sužavėtas savo vienintelio sūnaus ir jo draugų sumanymu. "Tikras vyras turi būti savarankiškas", tarė jis tėvišku balsu, "todėl, kad kelionės pradžia nebūtų per sunki, aš pasirūpinsiu Stricko, Hugo ir Makso bilietais... Ir kad jūs man važiuotumėte iki pat St. Moritzo. Žygiavimas yra geras dalykas, laike sienos užėmimo 1914-18 m. aš taip pat žygiavau, bet dabar šis kelias yra lenktynių keliu. St. Moritzas dešimčiai dienų virs didmiesčiu, nepamirškite to!" Nepaprastai puikus žmogus tas Haraldo tėvas.

Rytinis traukinys atvežė Briedžių skiltį į Engadino aukštumas. Žavėtina buvo paskutinė kelionės dalis tarp Berguno ir Samadeno. Nesuskaitomais vingiais kopė geležinkelis vis aukštyne ir aukštyne, pagaliau pradingdamas tunelyje. Šaltas oras skverbėsi pro at-

darus vagono langus. Eglutės, palinkusios po sniego našta, supo geležinkelį. Laikas nuo laiko nuslinkdavo sniego gniužulas ir subyrėdavo smulkio- mis sidabrinėmis dulkelėmis. Atšlaitėse prabėgo pro šalį dailūs Samedano ir Celerinos kaimai. St. Moritzas.

"Mes esame vietoj!" pareiškė Haraldas ir atsiduso palengvėjusia širdimi, "olimpiniai žaidimai gali prasidėti." "Jo tėvas buvo teisus. Jie atsi- dūrė tikro didmiesčio judėjime.

"Šimts pypkių! Tai kaukių balius!" sušuko Nero, kai, eidamas prieky savo būrio ir rūpestingai balansuodamas savo slides virš galvos, atsitrenkė į egzotiškai atrodančią moterį. Jis spoksojo į du baltais rėmais pasakiš- kai mėlynus akinių stiklus, žemiau kurių nepaprastai raudonose lūpose kabojo cigaretė. "My case, my case!" dejavo ji graudžiai ir, jai kalbant, tvir- tai prisiklijavusi prie apatinės lūpos cigaretė suposi iš viršaus į apačią. "What do you want?" paklausė Nero draugiškai, išsprausdamas savo kup- rinę tarp palengva į priekį besistu- miančių batų. "You have perhaps lost something?"

"Puikus vyras tas mūsų Nero," gal- vojo skautai besigrūdami artyn. "Šaltas ir galvojas kiekvienoje padė- tyje. Kaip jis kalbėjosi su šita spalvo- ta dama!"... "My case, my case" sudejavo toliau, "šviesiai geltonas la- gaminas su geltona rankena ir visas apklijuotas viešbučių etiketėmis; Biar- ritz, Cannes, Stockholm, Sun Valley..."

Haraldas apsidairė. Priekyje prie išėjimo jis pamatė pastatytą šviesiai geltoną lagaminą. Šimtai žmonių juos skyrė. "Su šviesiai raudonu kailiniu paltu?" paklausė jis sutelkdamas visą savo anglų kalbos žinojimą.

"Yes, yes!" patvirtino dama nusi- ramindama.

Priekyje prie įėjimo juodu paltu ap- sirengęs lieknas vyras apsidairė lyg ko ieškodamas ir staiga griebė laga- miną drauge su kailiniu paltu.

Su triukšmu nuskrido Haraldo sli- dės ant akmeninio grindinio. Minia pradėjo kolytis ir bartis. Haraldo raudona kepuraitė su bumbuliuku pra- dingo spūstyje.

Po ilgokos valandėlės jis vėl pasi- rodė išraudusiu veidu.

"... ir prie lagamino buvo skėtis su tokia ilga rankena?"

"Yes! yes!" pritarė ponias, kuri jau buvo prisistūmusi prie berniukų; jos akiniai dabar kabėjo ant nosies galo. "Please, ar jūs jį turite?" "Grei- čiausiai pavogtas", įtūžusiai pareiškė Haraldas. "Vieno lieso vyruko, juodu paltu ir geltonomis pirštinėmis. Aš jį pastebėjau tik pradingstant. Bet aš jį surasiu", išdidžiai užtikrino, "tik- rai mes jį surasim", ir jis parodė ranka į savo draugus. "Duokit jūs man savo adresą" paprašė jis ir klastingai ištraukė savo autogramų rinkinį.

"Taip", pritarė Benis triumfuoda- mas, kad ir jam galvon atėjo pora žodžių. "Mes jus nuolatos informuo- sime kaip mums sekasi ieškojimas".

"My case! my case!..." skverbėsi dejuojantis balsas iš minios užimo, kai Haraldas prie išėjimo spinduliuo- damas kišo savo draugams po nosi- mis autogramų rinkinį ir vizitinę kortelę:

Norma D. Kennedy, MGM Film,
Hollywood, USA,
laikina Vila Guardalej, St. Moritz.

"Mes gautume neblogų radybų", lakoniškai pareiškė Hugo.

Konis pritardamas linktelėjo galva. "Mes laikysime savo akis atviras".

"Beto dar ir sninga!" sušuko links- mai Strickas. Iš tikrųjų rytas buvo apsiniaukęs ir palengva krito snaigės.

Dangus pradėjo iš léto blaivyti. Saulės spinduliai prasiveržė pro de- besis nušviesdami snieguotą St. Mo- ritzo kalnų vainiką. Viešbučių mies- tas pabudo. Linksmi nusiteikusių žmonių būriai traukė į ledo stadioną, kur turėjo prasidėti atidarymo iškil- mės. Kai valstybių paradas prasidėjo, kažkur minioje plaukė ir šešios rau- donos su bumbuliukais kepuraitės.

Priekyje visų sportininkų žygia- vo grupelė graikų. "Garbingam seno- vės graikų žaidimų Olimpijoj prisi- minimui", paaikškino Nero.

Graikus sekė argentiniečiai ir Ha- raldo širdelė pradėjo smarkiau plak-

ti. Užjūriečiai jam atrodė ypatingai vertingais papuošalais jo autogramų rinkiniui. Po jų žygiavo austrai ir belgai, toliau Kanada, kurios Karališkų Oro Pajėgų ledo rutulio komandai buvo skiriamas ypatingai didelis dėmesys. "Jie užduos mums darbo!" niūriai pranašavo Hugo. St. Moritze kiekvienas, atrodo, buvo virtęs aktyviu rungtyniu dalyviu. Net seni garbingais pilvukais vyrai kalbėjo: "Slidžių varžybose mes turime vilčių" arba "Keturvietyje bobė visi atsikas į mus dantis". Šis išdidus ir savimi pasitikintis "mes", žinoma, reiškė Šveicarijos žaidėjus, su kuriais staiga kiekvienas pasijuto kažkaip asmeniškai surištas. Prancūziška ir itališka publika irgi sekė tuo papročiu. Tik anglų žiūrovai, nieko nejudami su savo asmenimi, kalbėjo paprastai apie "Mūsų boys". Bendrai, šalia oro, pergalės galimybių spėliojimai buvo vienintelė pokalbių tema.

Tuo metu praėjo Bulgarijos, Čilės ir Korejos sportininkai, pasirodė baltašvarkiai iš JAV. "O tetai o-key!" sušuko Benis ir susižavėjęs suplojo rankomis.

"Ne visi", pataisė švelniai Strickas.

"Kas ne visi?"

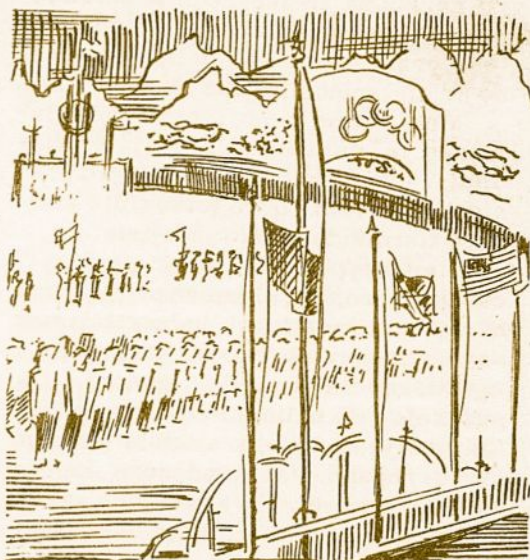
"Ne visi jie ledo rutulio žaidėjai".

Benis paniekinančiai išpūtė žandus. "O-key" pakartojo jis, "O.K. aš sakau! O.K." Tas atrodo nepatiko vienam akiniuočiu. "Tu tikriausia galvoji apie Fraser, Merill ir Reddish slidžių bėgime?" pasityčiojo jis. "Mes dar pamatysim. Aš jiems neteikiu nė mažiausių galimybių".

Briedžiai kikenė iš besikarščiuojančio keistuolio kol Nero neliepė nusiraminti, nes kaip tik dabar žygiavo šveicarai slidininkai raudonomis kepuraitėmis. Berniukai nesivaldydami iš džiaugsmo pradėjo savo tokias pačias kepuraites mėtyti į orą. Nuoširdus plojimas nubangavo per visą stadioną.

Keturkampis stadijono viduryje buvo pripildytas žmonėmis visų penkių

pasaulio dalių. Vėliava plėvesavo prie vėliavos. St. Moritzo orkestras sustojo griežęs ir šioj tylumoį praskrido

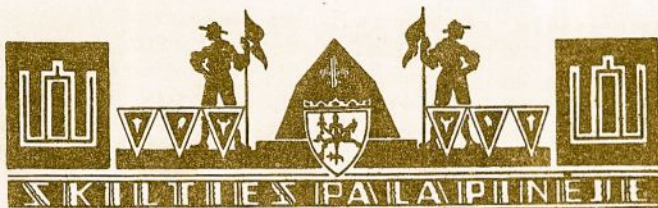
Fieseler Storch modelio lėktuvus.

"Šiuoimi V Olimpinius Žaidimus St. Moritze atidarau. Tebūna jie taip pasaulio laukiamos taikos simboliu".

"Tai buvo Šveicarijos Prezidentas Celio", sušnabždėjo Nero, nes ką tik suskambėjo vėliavų maršas. Aukščiausiam stiebe, iš šonų kylant britų Union Jack ir Šveicarijos vėliavoms. Pakilo olimpinė vėliava su penkiais žiedais. Pasigirdo patrankos šūviai ir jų aidas kalnuose. Deglo nešėjas uždegė olimpinę ugnį. Prieš visų tautų vėliavas Toriani, šveicarų ledo rutulininkas, davė visų vardu olimpinę priesaiką: "Mes prisiekiame būti garbingais rungtyniautojais, laikytis žaidimo taisyklių, dalyvauti olimpinuose žaidimuose riteriškoje dvasioje mūsų tautų garbei ir sporto garsui". Priesaikos žodžiams garsiakalbiais sklindant į gamtą, visų žaidimuose dalyvaujančių tautų vėliavos švelniai plėvesavo ryto vėjuje. (B.d.)

Iš "Allzeit Bereit" vertė sk.v. G. Vėžys ir R. Mieželis.

Ištvermingi Zulų kariai nesinaudojo švedų gimnastika, tačiau yra pasididžiavimas savosios giminės. Šį ištvermingumą jie įgijo žaisdami atvirame ore, maitindamies paprastu maistu ir tinkamai ilsėdamies. R.B-P.

TAUTIŠKŲ JUOSTŲ AUDIMAS

V. Matis

(Taša iš "Sk. A." Nr. 12, 1951)

Apmetę juostai siūlus, juose su spilkapadarę žiotis, parišę vienus atskira kilpa (pieš. Nr. 3 s), o kitus - nytimis (pieš. Nr. 3 PN), pradėdame austi.

Pats pagrindinis audimo principas yra keitimas išilginių siūlų (apmatų) su skersiniais (ataudais). Nuo to priklauso, kokio rašto bus juosta, audeklas ar kilimas. Juostos audimas. Atkreipiame į save kartono galą, prie kurio yra sudarytos nytytys. Prie to kartono galo turi būti ir visi apmetimo siūlų mazgai. Ten bus juostos pradžia ir galas. Nuo mazgų paliekame apie 5-8 cm neaudę. Tie siūlų galai sudarys juostos kutus.

Pakeliame nyčių pagaliuką (Pieš. Nr. 3P), o žiedą - kilpą S paliekame laisvai. Siūlai, parišti nytimis, pasikelia, ir mes turime žiotis. Per tarpą - žiotis įkišame ataudų siūlą. Ataudoms geriausia naudoti siūlai, kuriuos naudojome juostos dugno - fono apmetimui. Visiškai nesvarbu, iš kurio šono žiočių perkišame ataudų siūlą su špūlele. Kitame šone paliekame truputį ilgesnį galą (apie 20 cm). Dabar paleidžiame nyčių pagaliuką ir pakeliame žiedo kilpą S. Siūlai, kurie buvo žemai, iškyla į viršų. Įkišti du pirštu prie pat žiedo kilpos. Visus siūlus, kurie nėra parišti kilpa, nuleisti žemyn, praskečiant tuos du pirštus. Svarbu, kad neliktų nė vieno liuso siūlo tarp pirštų ir kilpos. Gauname vėl naujas žiotis. Ataudų siūlas jau išaustas. Tada pro esamas žiotis perverčiame ataudų siūlą su špūlele į kitą pusę. Galima būtų austi toliau, bet, kad juosta neiirtų iš galo, dar tuo pat laiku perverčiame ir paliktą (apie 20 cm. ilgio) ataudų galą. Šioje žiotyje susidaro du ataudų siūlai. Truputį patempiame už ataudų galų, kol gauname maždaug tikrą juostos plotį. Paleidę žiedo kilpą, keliamo nyčių pagaliuką. Kita ranka pirštais nuleidžiame visus siūlus, kurie nėra parišti nytimis. Svarbu, kad nė vienas laisvas apmatų siūlas neliktų kartu su nyčių parištais apmatų siūlais. Jei liktų laisvas siūlas

viršuje, tai būtų klaida. Vėl gauname naujas žiotis. Dabar pro žiotis įkišame mažą liniuotę ir priverčiame įaustus ataudų siūlus. Ši liniuotė yra skieto vietoje. Vietoje liniuotės įkišame du pirštus ir vėl praskečiame apmatų siūlus, o liniuotę ištraukiame. Pro esamas žiotis prakišame ataudų siūlą, o taip pat dar vieną kartą prakišame likusį ataudų siūlo galą iš priešingos pusės. Paleidę nyčių pagaliuką, pakeliame žiedo kilpą, o neparištus su kilpa siūlus nuleidžiame žemyn, kaip ir pirmiau. Gauname naujas žiotis. Dabar priverčiame liniuotę, o tuo pačiu laiku ataudų siūlą patraukiame tiek, kad nesiliktų ataudų kilpelės šone juostos. Bet taip pat neturi būti priveržta ir per daug. Veržiant ataudu, reikia dviem pirštais prilaikyti kitą kraštą juostos. Lygiau prisiveržia. Juostos kraštų lygumas ir juostos plotis priklauso nuo ataudų priveržimo stiprumo. Šį kartą per žiotis perverčiame tik ataudų siūlą su špūlele, o iš priešingos pusės likusį ataudų galą paliekame. Jį reiks nukirpti prie pat juostos krašto vėliau, kai būsime toliau nuaudę. Paleidę žiedo kilpą, pakeliame nyčių pagaliuką. Išskiriame žiotis. Priverčiame liniuotę ir ataudų siūlą reikiama patraukiame. Tada vėl perverčiame ataudą, keičiame žiotis ir užaudžiame. Taip audžiame apie 8 - 12 kartų, nerinkdami rašto. Gauname juostelę, kurios raštas yra panašus į šachmatų lentą.

Juostelės raštą pasirinkome pieš. Nr. 1.

Prieš pradėdami austi raštą, sekame juostos rašto (tamsesius) siūlus Nr. 1 ir Nr. 9, t. y. kraštinius rašto siūlus. Vieną kartą jie būna viršuje, o kitą kartą - apačioje. Kai jie žiotimis yra nuleisti apačion, tai, neperkišę ataudų siūlo skersai juostą nuleidžiame iš viršaus žemyn juostos rašto siūlus Nr. 2, 4, 6, 8; o Nr. 1, 3, 5, 7, 9, nytimis yra nuleisti žemyn. Viršuje liko tik juostos dugno (šviesesni) siūlai ir juostos kraštų siūlai. Dabar perverčiame ataudų siūlą. Pakeičiame žiotis, priverčiame liniuotę ir ataudu. Visi rašto siūlai yra užausti apačioje.

Pirmo rašto siūlo rinkimas. Visą laiką reikia stebėti tik juostos rašto (tamtesnius) siūlus. Visiškai nereikia kreipti dėmesio į juostos krašto ir juostos vidaus dugno - fono (šviesius) siūlus, nes jie nerenkami. Jie negali būti nei pakeliami, nei specialiai nuleidžiami. Renkami tik juostos rašto siūlai, pažymėti (pieš. Nr. 1) numeriais 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9.

Šį kartą į viršų yra iškilę juostos rašto siūlai Nr. 1, 3, 5, 7, 9. Parodytame juostos rašto piešinyje mums yra reikalingi siūlai Nr. 1, 5, 9. Siūlus Nr. 3 ir 7 paleidžiame žemyn ir užaudžiame, t. y. perveriame atauda, pakeičiame žiotis, priveržiame liniuote ir ataudu, kaip tai darėme pirmiau.

Antro rašto siūlo rinkimas.

Šį kartą į viršų yra iškilę rašto siūlai Nr. 1, 2, 4, 6, 8. Mums reikalingi - Nr. 1, 2, ir 8, 9. Bendra taisyklė: nereikalingus raštui siūlus nuleidžiame žemyn, o reikalingus - iškeliam į viršų. Siūlą Nr. 1 randame tarpe dviejų šviesių juostos dugno siūlų. Juos praskečiame ir siūlą Nr. 1 iškeliam į viršų. Siūlus Nr. 4 ir 6 nuleidžiame žemyn, o siūlą Nr. 9, kaip ir Nr. 1 iškeliam į viršų. Patikriname ir užaudžiame.

Trečio rašto siūlo rinkimas. Į viršų iškilę tie patys siūlai, kaip ir pirmojo rašto siūlo rinkimo metu (nelyginiai skaičiai). Mums reikalingi siūlai Nr. 1, 2, 3 ir 7, 8, 9. Nuleidžiame Nr. 5, o iškeliam Nr. 2 ir 8. Užaudžiame.

Toliau renkame sekančius siūlus pagal juostos rašto piešinį, kaip tai darėme su I, II ir kitais siūlais.

Patogumo dėliai, renkant rašto siūlus, geriausia rankų nykščius laikyti virš siūlų, smilius - žiotyse, o visi kiti pirštai prilauko siūlus iš apačios. Taip laikant pirštus, nesusiaišo išrinktieji siūlai. Kad nesimaišytų, visus siūlų pakėlimus bei nuleidimus daryti iš karto nuo vieno juostos krašto.

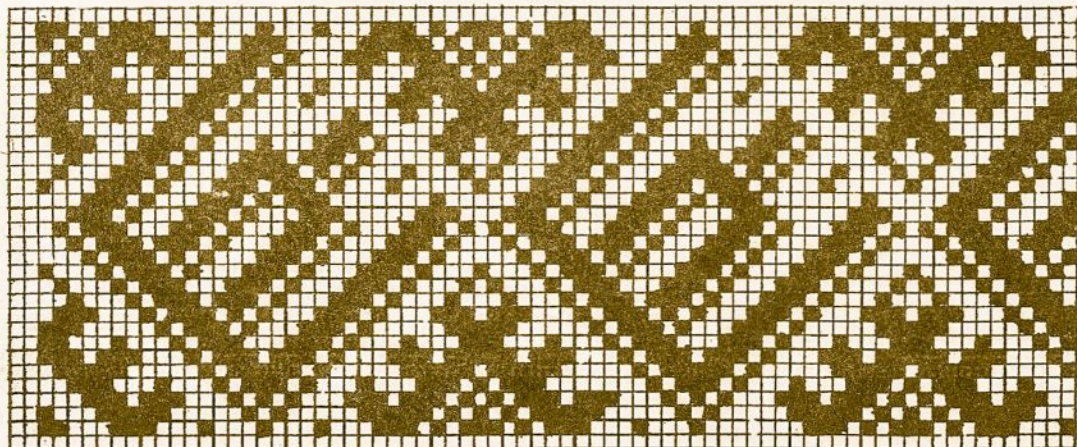
Jei audžiame lygią juosta, tai audime nė-

ra nieko naujo iki pat baigimo. Jei audžiame kaklaraištį, tai ties viduriu reikia padaryti susiaurinimas, kuris bus juosiamas aplink kaklą. Tada audžiame, nerinkdami rašto, o be to, žymiai daugiau suverždami ataudos siūlu ir beveik visai neverždami liniuotės. Tokiu būdu juosta žymiai susiaurinama. Taip naudę maždaug kaklo apimties tarpą, vėl pradėdame austi pagal raštą kaip ir pradžioje.

Juostos užbaigimas. Juostos galą užbaigiame tokiu pačiu rašto rinkimo siūlu, koku juosta pradėjome. Taip juosta simetriškiau atrodo. Po paskutinio rašto siūlo rinkimo užaudžiame dar, nerinkdami rašto, tokio pat ilgumo tarpą kaip ir pradžioje juostos. Du arba tris paskutinius užaudimo siūlus audžiame skirtingai, kad juosta neiširtų. Priešpaskutinį ataudos siūlą perverdami per žiotis, įdedame kartu pieštuką ir liniuote neužveržiame. Pakeičiame nytis. Perveriame ataudos siūlą per naujas žiotis. Ataudos siūlą nukerpame apie 25 cm. ilgumo. Špūlės su likusiu ataudu daugiau nenaudojame. Ataudą dabar perkįšame dar kartą per buvusias žiotis, kuriose yra įsustas pieštukas. Pieštuką ištraukiame ir pilnai užveržiame ataudu bei liniuote. Tą patį galime pakartoti dar sekančiuose dvejuose užaudimuose, bet nėra būtina. Taip užbaigtos juostos nereikia apsiūti, nes ji neiširs. Po to juostos apmatų siūlai nukerpami, palikus 5 - 8 cm ilgumo kutus. Tai yra lygus juostos užbaigimas.

Seniau juostas pradėdavo ir baigdavo plačiais vilnoniais spalvotais kutais. Pradedant ir baigiant prie ataudos siūlo įveriami ilgesni įvairių spalvų vilnoniai siūlai, kurių galai kyšo abiejuose juostos šonuose. Vėliau juos apkarpo pagal norą. Tuo būdu gaunami platus ir spalvoti kutai. Tačiau ataudos siūlas turi būti įaudžiamas normaliai, kad juosta būtų lygiai suveržiama.

Jei norime turėti kelias trumpas juoste-

GEOGRAFINIS PLOTIS IR ILGIS

Vyr. valt. Vyt. Mildas

Dažnai skaitome laikraščiuose ar knygoje, kad kokia nors sala randasi tam tikrame geografiniame plotyje ir ilgyje. Arba girdime per radiją, kad $90^{\circ}30'$ šiaurės geografiniame plotyje ir 165° rytų geografiniame ilgyje laivas šaukiasi SOS. Tat ir kyla klausimas, kaip surasti tą vietovę, kur randasi laivas, o pagaliau kas yra iš viso tas geografinis plotis ir ilgis.

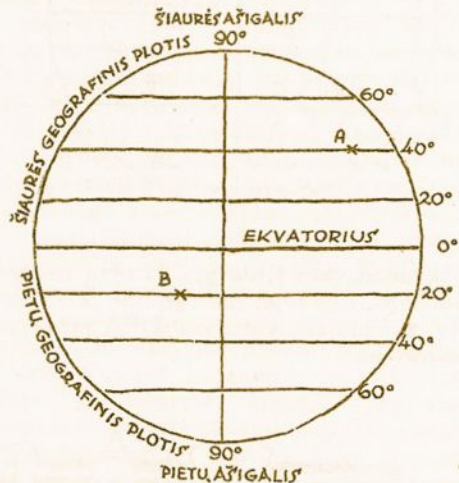
Geografinis plotis (Latitude). Globas tarp šiaurės ir pietų ašigalio yra padalintas į dvi dalis. Toji linija, kuri apjuosia globą ir dalina ją į dvi lygias dalis yra vadinama ekvatoriumi arba pusiauju. Atstumas į pietus ir į šiaurę nuo ekvatoriaus yra maždaug po 6.250 mylių (pagal W. Bessel 6377,397 km.). Jis ir vadinamas geografiniu pietų arba šiaurės pločiu. Geresnei orientacijai šis nuotolis suskirstomas dar smulkiau. Tos smulkesnės linijos eina lygiagrečiai su ekvatoriumi ir vadinasi lygiagretėmis arba paralelėmis (parallels of latitude). Jos visą globą padalina į 360 laipsnių (360°), o kiekvienas toks geogr. pločio laipsnis turi apie 69 mylias. Tuo būdu, jei norime nusakyti geogr. pločio vietą tiksliau, turime tas 69 mylias arba vieną geogr. pločio laipsnį padalinti dar smulkiau. Geogr. pločio laipsnis ir yra suskirstytas į 60 dar smulkesnių dalių vadinamų minutėmis ($60''$), o kiekviena minutė padalinta dar į 60 sekundžių ($60'''$).

Žinome, kad pilnas apskritimas turi 360 laipsnių, taigi, linija išvesta aplink žemę per ašigalius taip pat yra apskritimas turintis 360° . Jei išvesime liniją tik nuo vieno ašigalio į kitą, tai gausime pusę apskritimo, kas sudaro 180° . O jei vesime liniją tik nuo ekvatoriaus į ašigalį, turėsime

les, tai galime juostelę užbaigti norimo ilgumo, pav. 30 - 40 cm, o toliau austi tuo pačiu ar kituraštu. Tačiau tas kitas juostos raštas turi turėti ne daugiau ir ne mažiau rašto siūlų. Ši kartą audėme devynių siūlų juostelę kryželiais. Ją užbaigę, galime pradėti austi tulpelėmis, kokiomis nors žvaigždėmis ar raidėmis (žodžius), kurių raštas būtų taip pat tik devynių siūlų. (B. d.)

tik 90° , nestai sudarys tik ketvirtį apskritimo. Tuo būdu nuo ekvatoriaus iki ašigalių turime po 90° ir galime pasakyti, kad šiaurės ašigalis yra 90° šiaurės geogr. plotyje. Pradedamasis taškas visad yra ekvatoriaus ir žymimas nuliniu laipsniu.

Paprastai žemėlapiuose parodoma tik keliolika geogr. pločio laipsnių, paimtų tam tikrais tarpais - kas antras arba kas dešimtas ir pan.

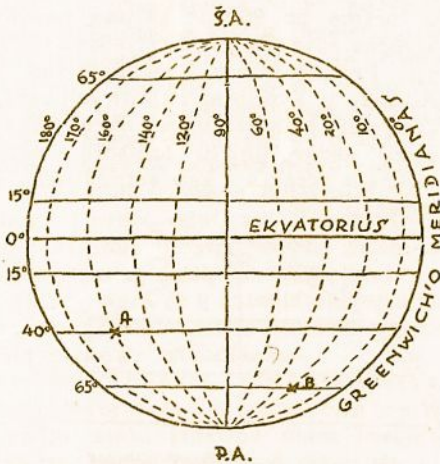
Nepamirškime, kad ekvatorius dalina žemės rutulį į šiaurės ir pietų geogr. pločius. Ženklas A yra 40° šiaurės geogr. plotyje (40° North latitude). Kur yra ženklas B?

Geografinis ilgis (Longitude). Norint išmatuoti nuotolį į rytus ar į vakarus, reikia turėti tašką, iš kurio galima būtų pradėti matavimą. Yra sutarta tuo pradiniu tašku laikyti Greenwicho observatoriją, esančią Anglijoje prie Londono.

Žinome, kad žemėlapiu padalinti tam tikromis linijomis, einančiomis iš vieno ašigalio galo į kitą, kurios vadinamos meridijanais. Toks meridianas eina ir per Greenwicho observatoriją. Jis pavadintas Greenwicho arba nuliniu meridianu ir žymimas nuliu. Nuo jo į rytus turime 180 meridianų arba 180° rytų geogr. ilgumos, o taip pat 180° į vakarus. Eidami nuo Greenwicho į vakarus, mes prieiname 180

laipsnį vakarų geogr. ilgumos, bet nuo jo einant dar toliau ta pačia kryptimi, jau atsiduriame rytų geogr. ilgumoje ir čia pirmasis laipsnis, kurį prieiname yra 179° . Tuo būdu einant vis ta pačia kryptimi, laipsnių skaičius mažėja, kol vėl pasiekiamas Greenwicho meridianas. (Pasitikrinkime visa tai paėmę globą).

Geogr. ilgio laipsnis prie ekvatoriaus turi 69 mylias, bet, artėdamas į ašigali, susiaurėja iki nulio. Jis, kaip ir geografinio pločio laipsnis, yra padalintas į 60 minučių ($60'$), o minutė į 60 sekundžių ($60''$).

Sakydami, kad Nida yra 21 rytų geografinio ilgio laipsnyje, mes galime išsireikšti ir sekančiai: Nida yra 21° į rytus nuo Greenwicho.

Nuo Greenwicho meridijano, žymimo nuli, į vakarus eina vakarų geografinis ilgis (West longitude), kuris brėžinyje ir parodytas. Taškas A guli 40° pietų geogr. ilgyje. Kur guli taškas B?

Dabar, kai jau žinome kas yra geografinis plotis ir ilgis, galime paimti žemėlapius ir pagal duotą geogr. plotį bei ilgį surasti nors ir mažiausią vietovę, kuri gali būti net nepažymėta žemėlapyje. Jūreiviai jau seniai vartoja tuos geografinius matavimus, bet be jų neapsieina lakūnai bei įvairiausi pasaulio tyrinėtojai. Ne pro šalį susipažinti, kaip anglai žymi geografinius plotius bei ilgius.

Štai, pav., paimkime Torontą (Ont.). Torontas guli $43^{\circ}39'$ šiaurės geogr. plotyje ir $79^{\circ}25'$ vakarų geogr. ilgyje. Anglai žymi tai sekančiu būdu: $43.39N$ $79.25W$. Jei pažymėta N (north), tai aišku, kad kalbama apie geogr. plotį, nes geogr. šiaurės ilgio iš viso nėra. Na, o jei pažymėta $79.25W$, tai aišku, kad 79 laipsniai, o po pirmo taško eina minutės. Taigi turime dar ir 25 minutes W (west longitude), t.y. vakaru geogr. ilgio.

Pav. Wake Island guli $19.3N$ $166.7E$ ($19^{\circ}3'$ šiaurės geogr. plotyje ir $166^{\circ}7'$ rytų geogr. ilgyje). Paimkime žemėlapi ar globą ir suraskime, kur yra ta sala, o taip pat įdomumo dėlei suraskim vietovę, kuri guli $54.55N$ $25.0E$ ($54^{\circ}55'$ šiaurės geogr. plotyje ir 25° rytų geogr. ilgyje).

VADAMS

BADEN-POWELL'IS VADOVAMS

Vadovas, norįs sutelkti apie save kuo daugiau jaunuolių, turi prilygti meškeriotojui, kuris, norėdamas pagauti žuvų, ant vašelio užkabina tokio maisto gabaliuką, kurį jos mėgsta, o ne tokį, kokį jis pats noriai valgo. Panašiai yra ir su berniukais: jei jūs bandysite jiems sakyti pamokslus su "aukštesnės rūšies" argumentais, berniukų nelaimėsite: pabėgs patys gyviausiai, kurie kaip tik yra tie, kurie jus labiausiai domina ir kuriuos jūs norite pakreipti į gerą kelią. Kelias į pasisekimą: jūs duokite jiems to, kas juos domina ir pritraukia. Tai skautybės esmė!

Kai jau būsite laimėję berniukų širdis, turite mokėti tuos jaunus žmones išlaikyti

savo įtakoje. O tatoi pasiekti galima tik tai tampant jų draugu. Bet atsargiai! Turite stengtis, kad berniukai išsivaduotų iš prigimto jaunuoliams savęs subordinavimo jausmo instruktoriaus ar vadovo uniformoje, pasirodantį vyr. brolio atžvilgiu.

Kas yra charaktėringiausia mūsų auklėjimo sistemoje? Skautas auklėtojas turi sugebėti į pasaulį pažvelgti berniuko akimis ir visus jaunąjį žmogų dominančius klausimus privalo atsakyti, kad berniukas jaustųsi, jog tai savaime plaukia iš jo paties.

Prisiminkite, kad jūsų charakteris greitai atsispindės berniukuose: esate nekantūs, tai ir jie tokiais taps.

Privalote būti pasiruošę nusivylimams; bet, jei sugebėsite atlikti savo pareigas, jums netrūks pasisekimo, ir jūsų širdys pri-

SKILTININKO PATYRIMAI

sipildys džiaugsmu. Prisiminkite, kad neprisivertimas susikaupti yra didžiausia berniukų yda. Todėl rūpinkitės, kad jūsų teoretiškai pamokymai dažnai būtų pakeičiami žaidimais, juokais ir dainomis. Yra labai svarbu atkreipti berniukų dėmesį į tai, ką jūs juos mokote, neverčiant jų stovėti "ramiai", kai jūsų kalba jiems yra nuobodi, kai jie yra išvargę ir išsiblaškę.

Nemanykite viską žiną: jūsų berniukai jums bus dėkingi ir jie jus už tai nuoširdžiai gerbs, jei sugebėsite nugalėti berniukų išdidumą, talkon pasikviesdami daugiau nusimanantį, kuris sugebėtų juos pamokyti to, ko jūs pakankamai nemokate.

Berniukai yra visada pilni entuziazmo, ir todėl reikia tiksliai mokėti jiems vadovauti, kad jie taptų gerais ir naudingais piliečiais. Ši puiki žmogiškoji medžiaga yra dažnai prarandama, nes trūksta pagelbstinčios rankos, kuri juos vestų jų amžiaus kryžkelėje, kai jie ją prieina ir kai jų gyvenimas gali nukrypti į blogį ar į gerį. Vieną dieną jie taps kitų berniukų tėvais ir ta naujoji karta privalės būti auklėjama taip pat kultūringais-civilizuotais žmonėmis, kai tuo tarpu, o ne visada yra jų kaltė, apie tų žodžių prasmę jie neturi jokie supratimo.

Reikia auklėti berniukus formuojant rytdienos charakterius: charakteriu čia suprantama visiškai savimi pasitikėjimo dvasia sujungta su artimo meile.

To tikslo skautybė siekia. Jos paslaptis glūdi ne šūkyje "mokyti", bet įpratinti jaunuolius "iš savęs mokytis".

Skautybė į auklėjamą žiūri iš berniuko išeities taško. Ji ūgdo jo asmenišką atsakomybę jausmą, apeliuodama į jo garbę, ji reikalauja kiekvieną dieną padaryti gerą darbėlį, kad jaunuolyje išvystytų pilną individualų charakterį. Skautybė remiasi religine praktika, ji neboja socialinių klasių skirtumų.

Skauto-auklėtojo atsakomybą, taigi, yra begaliniai didelis, kadangi berniukai formuoja savo charakterį, "kopijuodami" vadovą kiekviename jo gyvenimo žingsnyje. Todėl yra savaime aišku, kad vadovas turi jausti nuolatinę pareigą būti visada pavyzdžiu savo berniukams ir privalo mokėti prisiversti atsisakyti savo asmeniškos naudos bendruomenės labui. Vadovas, kuris būtų nepajėgus suprasti jaunosios kartos galvosenos arba nemokėtų savęs suvaldyti, turėtų jausti neatšaukiamą būtinumą pasitraukti iš auklėtojo pareigų, kol dar jo dvasiniai trūkumai nespėjo pakenkti berniukams, kuriuos sąjunga jam patikėjo.

vertė Drugelis, A.

Jau keli metai turiu progos susitikti su italų skautais ir todėl, juos stebėdamas, patyriau įdomių dalykų. Jie gali būti naudingi ir mūsų broliams skiltininkams bei kitiems, dirbantiems su jaunimu. Savo pastabas, sujungęs su vieno italų skiltininko patyrimais, norėčiau perduoti jauniems lietuvių skautų vadovams, kad jie galėtų geriau pažinti tiek savo skilties berniukus, tiek save pačius. Štai keli berniukų tipai:

1. Geros šeimos vaikas - vienintelis sūnelis.

Tokių skautų eilėse dažniausiai pasitaiško. Šis tipas turi gražiausią uniformą visoj draugovėj. Žygio metu, paklaustas ką nešasi taip pilnai ir gražiai prikrautoj kuprinėj, paraudonuoja ir atsako nežinąs, nes kuprinę išvalė ir visokių daiktelių prikrovė mamytė... Kai draugininkas šaukia draugovės sueigą ir įsako visiems susirinkti uniformuotiems, jis prisivelka tiek marškinių, megstinių, jog aprangos tikrai užtektų vykstant ekspedicijon į šiaurės ašigali. Eidamas gi mokyklon vėjuotą ar net lietingą dieną, dažniausiai mamos nepastebėtas išbėga atsegtu kaklu, be kepurės ir todėl tėvai dažnai ašarotomis akimis prašo, kad jų sūnelis dėvėtų kuo šilčiau. Iškylops, o ypatingai savaitgaliams, kurie pas italų skautus kaskart daugiau atranda entuziastų, mamytė (bet kartais ir pats) prisikrauna tiek maisto, kad jo galėtų pakakti visai šilčiai. Jo kuprinė, žinoma, yra visų sunkiausia, ir todėl skiltininkas (tas savaime suprantama) turi ją nešti. Toks berniukas nesudaro didelių kliūčių skilties sugyvenimui ir jis yra visų mėgiamas dėl jo mamytės duosnumo, kuri, žinoma, tiki, kad viską suvalgo jos skautelis. Kai šis berniukas įsitikina skautiškojo gyvenimo gražumu, pradeda taupyti saldumynams iš tėčio gauhamus pinigus, kad galėtų nusipirkti gerą kompasą.

2. Tinginys.

Beveik visada jis yra "storulis". Stovykloje paskutinis išeina rytais iš palapinės, paskutinis pribūva į susirinkimus, paskutinis bėgimo varžybose, paskutinis skilties užsiėmimuose ir stovykloje. Iškylose ir stovykloje pirmas atvyksta pietums ir visada punktualiai eina gulti. Geriausias vais tas: skiltininkas tenepalieka jo niekad be užsiėmimo. Jei neatlieka pavesto darbo, pabarti visos skilties akyvaizdoje. Jei turi savigarbos jausmo, gana greitai pasikeis.

3. Bamblys.

Tuo vardu vadinu visada nepatenkintą, burbiantį tipą. Skiltininkui yra didžiausias kryžius turėti savo skiltyje tokį berniuką. Iš tikrųjų jis yra didelia kliūtimi darniam skilties veikimui. Jis murma, kai vyksta pasiruošimai iškylai, kai draugininkas paskelbia skilčių varžybas, kai skiltis in corpore eina atlikti gerą darbą, kai ateina eilė valyti skilties būklą, kai skiltininkas turi koki nors sumanymą ir jį v. a. šai paskelbia. Jis visada suranda kabliukų išmetinėjimams: stovykloje jam per anksti keliamasi, virėjas sriubon visada įdeda per daug druskos, mažai laisvo laiko poilsiui ir t. t. Šis tipas, neminint vien to, kad dažnai smarkiai įpykina skiltininką, demoralizuoja skilties naujokus ir darto kūrė tik pradėtą jų skautiškos dvasios formavimo darbą.

Pataisyti jį nėra lengva. Visų pirma nereikia jam leisti murmėti ir kitus kurstyti, jį nutildant ir atremiant jo nepagrįstą baimę juokais. Atrodo, kad kandus žodis yra geriausias vaistas prieš nusiminimo mikrobus.

4. Pedantas.

Tuo vardu vadinu šykštų (negatyvi pusė), bet drauge ir punktualų berniuką. Iš tikrųjų tokių tipų esu pastebėjęs visą eilę. Mano manymu, turįs tokių savybių skautas yra nepakeičiamas skilties kasininko idealas. Jis net dreba, kai reikia koki centą paimti iš kasos ir, atrodo, kad su kiekvienu grašiu jam yra išpiaunamas skilvio gabalėlis. Mokesčius visada išreikalauja (savaiame aišku) punktualiai ir dėl to skiltininko yra mėgiamas.

5. Viską žinąs.

Jį jau iš tolo nesunku pažinti: kalba garsiai ir niekada nepraleidžia progos pabarti skiltininką. Jis žino, pav., kad Didžiojo Lokio paskutinė žvaigždė vadinasi Benetnash ir kad ji yra ketvirtoji savo dydžiu (skiltininkas neturi laiko visada jo teigimų patikrinti). Iš tikrųjų atrodo, kad šis berniukas valgytų specialų vaikams sūrį, ku-

ris juos daro stipriais ir išmintingais. Jis prilygsta tam mažam pasakų didvyriui, kuris vienas pats ėjo į Monte Blanc (4.807 m.) ir kuris crawl stiliumi penkis kart perplaukė Atlantą. Jam joks žaidimas nėra pakankamai sunkus, nei joks pamokymas gali jį sudominti. Pataisyti jį nėra sunku, bet, jei skiltininkui trūks takto, toks berniukas gali palikti skautų eiles. Norint, kad toks "išminčius" susivaldytų ir prisiverstų susimąstyti, reikia jam pavesti su dideliu atsakomingu susijusias pareigas. Jei nesugebės be priekaištų atlikti, neišdrįs praversti "snapo".

6. Juokdarys.

Tai simpatiškas tipas. Jis ir sunkiausiose skilties valandose sugeba pakelti visų ūpą. Šamojaus jam netrūksta, tačiau šią Dievo dovaną jis dažnai panaudoja piktam, išjuokdamas viską, net rimčiausius dalykus. Būdamas paviršutiniškas ir lengvabūdis jis tik didelemis pastangomis prisiverčia imtis sunkesnio t. y. daugiau savęs atsisakymo reikalaujančio darbo, ypač jei šis darbas yra susijęs su didesniu atsakingumu. Ir todėl, tiesą sakant, skiltis iš jo neturi jokios naudos. Dažnai jis seka "laiko dvasią": moka pačių naujausių dainelių, kasdien sugalvoja naujų būdų kitus prajuokinti, žino kas bus kalbama draugovės posėdyje ir t. t. Vaistai: kandūs žodžiai ("spilkos") su atskiestais pajuokimais ("paėmimais ant liežuvio") gana gerai veikia ir turi daug daugiau naudos, nei ilgiausi "pamokslai".

7. Kukklusis.

Štai skauto idealas - puikiausias berniukas! Skiltis - jo antroji šeima, skiltininkas - jo antrasis brolis. Jis viską atlieka su šypsena lūpose ir tyra širdimi. Jis nekvaršina tėvelių, prašydamas pinigų sumokėti už stovyklą - pats užsidirba. Tai geriausias skautas.

Dieve duok, kad visi tokie būtų!

Drugelis, A., Italija

Žaidimas

Vieta: lauke arba salė; žaidikų skaičius: juo daugiau, juo geriau; įrankiai: kiekvienam po vieną skautišką lazda; žaidimo tikslas: pastabumo, vikrumo lavinimas.

Žaidikai sustoja ratu, maždaug per metrą vienas nuo kito. Padidėjus vikrumui, ir atstumas galima didinti. Kiekvienas žaidikas dešine ranka laiko pastatęs tiesiog prieš save statmenai žemei lazda. Teisėjui paliepus: "Dešinėn" arba "kairėn", kiekvienas greit atitraukia ranką nuo lazdos ir, pagal įsakymą, stengiasi pačiuoti lazda iš dešiniojo arba kairiojo kaimyno. Nesugavę, turi išeiti iš žaidimo. Galima išeiti ir po trijų klaidų, norint prailginti žaidimo laiką.

Kitas būdas: vadovui pasakius "Dešinėn", reikia čiupti lazda iš kairės, ir atv.

(Tąsa)

Mauglis stovėjo kiek įmanydamas ramiau ir žiūrėjo pro pastato plyšius klausydamasis pašėlusio kautynių triukšmo, kuris supo juodąją pante-rą, riksmo, urzgimo, draskymosi ir Bagyros gilaus duslaus kosėjimo, jai traukiantis, puolant, sukiojantis į visas puses ir blaškantis savo priešų masėje. Pirmą sykį gyvenime Bagyra kovėsi dėl savo gyvybės.

"Balu turėtų būti kur nors netoliese; juk Bagyra negalėjo ateiti pati viena", pagalvojo Mauglis ir garsiai sušuko: "Į baseiną, Bagyra! Nerk į vandenį! Sprauskis ir nerk! Greičiau į vandenį!"

Bagyra, išgirdusi Mauglio šaukimą, suprato, kad jis sveikas, ir tai jai suteikė naujų jėgų. Iš paskutiniųjų žingsnis po žingsnio, ji skynėsi kelią prie baseinų, tylomis kirsdama tai į dešinę, tai į kairę. Tuo metu nuo džunglių pusėje esančios apgriuvusios sienos pasigirdo įniršęs Balu karo šūkis. Senis lokys stengėsi iš visų jėgų, bet anksčiau ateiti į pagalbą jis nepajėgė. "Bagyra", jis sušuko, "aš jau čia! Aš lipu! Aš skubu! Ahjuoreei! Akmenys slysta man iš po kojų! Palaukite tik manęs, jūs, biauūrūs bandarlogai!" Dusdamas jis užkopė terason ir bematant įsmuko iki kaklo bandarlogų masėn. Bet, štai, vėl pakilo ant paskutiniųjų kojų ir, apglėbęs priekinėmis letenomis kiek tik pajėgdamas daugiau beždžionių į glėbį, pradėjo jas triuškinti ir monotoniškai smogti letenomis "bat, bat, bat", kaip laivo varomo rato sparnais. Išgirdęs smūgį ir vandens pliaukštelėjimą, Mauglis suprato, kad Bagy-

ra prasiskynė kelią iki vandens baseinų, kur beždžionės jos nebedrįso sekti. Pantera gulėjo vos galvą iškišusi iš vandens, godžiai traukdama gryną nakties orą, o beždžionės, susigrūdusios po tris ant paraudusių laiptų, laukė jos, šokinėdamos iš pykčio ir pasiruošusios pulti iš visų pusių, jei tik ji bandytų eiti į pagalbą Balu. Ir štai Bagyra, iškišusi savo varvantį smakrą iš vandens, neviltyje sušuko Gyvačių Šūkį - "Mes esame vieno kraujo - tu ir ašššš", - nes ji buvo tikra, kad paskutinę minutę Kaa juos vienus paliko. Netgi ir Balu, pusiau užspaustas beždžionių krūvoje terasos kampe, neišlaikė nenusišypsojes, kai išgirdo, kad Juodoji Pantera šaukiasi pagalbos.

Kaa tuo metu šiaip taip prasiskynė kelią pro vakarinę sieną, krisdamas vidun su tokiu trenksmu, kad net plokščias akmenis paviršius skilo ir įdubo. Kelis kartus susirietęs ir išsitiesęs norėdamas įsitikinti, ar kiekvienas jo kūno narelis liko savo vietoje, smauglys slinko žemėjančiu paviršiumi toliau. Balu kautynės su beždžionėmis buvo pačiame įkarštyje. Dalis beždžionių staugė apsupę baseiną, kuriame plaukiojo Bagyra, o šikšnosparnis Mangas, skraidydamas šen ir ten, nešiojo žinias apie didį mūšį po visas džungles, kol net Hati, laukinis dramblys, pradėjo trimituoti ir tolumoje išsklidusios beždžionių gaujos šoko iš miego ir medžių takais šuoliais nėrė į pagalbą draugams Šaltuosiuose Griuvėsiuose, o visi dieniniai paukščiai kelių mylių atstume pabudo nuo triukšmo. Tik

Štai pasirodė Kaa, vikriai nerdamas tiesiog į priekį ir pasiruošęs pulti. Smauglio kautynių jėga yra jo smūgyje galva, sviedžiama visa kūno jėga ir svoriu. Jei galime įsivaizduoti ietį, muštuką arba paprastą kūjį, sveriantį arti pusės tonos, sviedžiamą šalta ramia galvosena, valdomą pačioje rankenoje slypinčių smegenų, tai galime įsivaizduoti ir kaip atrodė kovodamas Kaa. Keturių ar penkių pėdų smauglys gali partrenkti suaugusį žmogų padoriai smogdamas jam į krūtinę, o Kaa, kaip jūs žinote, buvo trisdešimties pėdų. Pirmas jo smūgis kluvo į pačią beždžionių tirštumą apie Balu. Jis buvo pasiūstas tokia jėga ir tokioje mirtinoje tyloje, kad nereikėjo nei sekundės, kai beždžionės išsklido, šaukdamos - "Kaa! ir Kaa čia! Bėkit!"

Jau per ištisas kartas beždžionės buvo įbaidytos savo vyresniųjų pasakojimais apie Kaa, nakties vagį, kuris atslenka, sakoma, taip tyliai, kaip augančios samanės, kuris pagrobia stipriausias kada tik gyvenusias beždžiones, apie Kaa, kuris atrodo kaip nudžiuvusi šaka ar rąstas, kad net gudriausias apsirinka ir žūsta. Kaa buvo įsikūnijimas viso, ko tik beždžionės džiunglėse bijojo, nes nė viena nežinojo jo galybės ribų, nė viena nedrįso pažvelgti į jo geltonas akis ir nė viena negrįžo gyva sykių su juo susitikusi. Pagautos baimės, jos spruko į šalis, lipo ant sienų ir namų stogų, o Balu giliai atsiduso su palengvėjimu. Nors jo kailis ir buvo daug tankesnis už Bagyro, bet vistiek ir jis kautynėse skaudžiai nukentėjo. Tada Kaa pirmą sykį pravėrė burną ir tarė šnypščiantį ilgą žodį. Toli buvusios beždžionės, skubėjusios pagelbon į šaltuosius Griuvėsius, sustingo vietoje drebėdamos, kol nuo jų svorio pradėjo linkti medžių šakos. Ant sienų ir stogų užsikorusios beždžionės nutilo, ir toje tyloje Mauglis išgirdo, kaip Bagyra, išlipusi iš baseino, purtė nuo savęs vandenį. Bet štai vėl pratrūko triukšmas. Beždžionės kopė vis aukščiau ant sienų, korėsi ant aukštųjų stovyklų kaklų ir stūgavo sprukdamos griuvėsiais, o Maug-

Toronto skautai svečiuose pas indėnus.

lis šokinėjo vasarnamyje ir, prikišęs akį prie plyšio, žiūrėjo žemyn. Netverdamas iš džiaugsmo jis kaip apuokas iškošė pro savo priekinius dantis susižavėjimo ir pritarimo šūkį.

"Ištraukite žmogaus vaiką iš spąstų - aš daugiau negaliu padėti", atsiduso Bagyra. "Pasiimkime žmogaus vaiką ir keliaukim. Jos vėl gali pulti".

"Jos nei nepajudės be mano leidimo. Ssststovėkit, kur essssat!" sušnypštė Kaa, ir visas miestas nutilo. "Aš nespėjau anksčiau ateiti, Broliai, bet, man rodos, kad girdėjau tave šaukiant" - jis atsigrėžė į Bagyrą.

"Aš - aš, galbūt, ir sušukau kautynėse", atsakė Bagyra. "Balu, ar tu sužeistas?"

"Aš dar nesu visiškai tikras, ar jie manęs nesudraskė į šimtą mažų lokiukų", atsakė rimtai Balu, purtydamas vieną koją po kitos. "Uau! Man visur skauda. Kaa, man atrodo, kad mes tau skolingi už savo gyvybes - Bagyra ir aš".

"Užmirškim tai. Kur mūsų berniukas?"

"Čia, duobėje. Aš negaliu išlipti", atsiliepė Mauglis. Įgriuvusio stogo skliautas kliudė jam išeiti.

"Pasiimkite jį! Jis šoka kaip povas Mao. Jis sutraiškys mūsų mažuosius", pridūrė iš vidaus kobros.

"Aha!" tarė linksmi Kaa, "šis berniukas turi visur draugų. Atsitrauk, Berniuk, pasislėpkite ir jūs, Nuodingosios! Aš išversiu sieną".

Kaa, radęs marmurę pajuodusį

plyši, du ar tris sykius švelniai stūktelejo nosimi matuodamas atstumą ir tada, pakėlęs šešias pėdas savo kūno nuo žemės, kirto galva keletą stiprių smūgių. Pastatas įgriuvo, sukeldamas dulkių ir šiukšlių debesį, o Mauglis, iššokęs pro atsivėrusį plyšį, pakibo tarp Balu ir Bagyros apkabinęs jų didžiulius sprandus.

"Ar tu sužeistas?" paklausė Balu, švelniai jį apkabindamas.

"Aš pavargęs, alkanas, bet nė kiek nesužalotas; bet jie jus sužalojo biau-riai, mano Broliai! Jūs kruvini".

"Kiti dar labiau", tarė Bagyra, laižydama lūpas ir mesdama žvilgsnį į beždžionių lavonus terasoje ir aplink baseiną.

"Tas viskas niekai, jei tik tu sveikas, o mano pasididžiavime tarp visų varlių", atsidusėjo Balu.

"Apie tai mes pakalbėsime vėliau", tarė Bagyra tokiu sausu balsu, kad Mauglis visai prastai pasijuto. "Bet štai ir Kaa, kuriam mes skolingi už vienas kautynes, o tu turi būti dėkingas už savo gyvybę. Padėkok jam pagal mūsų papročius, Maugli".

Mauglis atsisuko ir išvydo didžiojo smauglio galvą, siūbuojančią apie pėda virš savosios.

"Tai štai šis berniokas", tarė Kaa. "Jo oda tikrai minkšta ir jis taip mažai kuo skiriasi nuo bandarlogų. Pasisaugok, berniok, kad aš tavęs prietemoj nesumaišyčiau su beždžione, kai būsiu tik pakeitęs savo kailį".

"Mes esame vieno kraujo - tu ir aš", atsakė Mauglis. "Šiandien aš priėmiau savo gyvybę iš tavęs. Mano grobis bus tavuoju, jei tik tu kada nors būsi alkanas, Kaa".

"Tikrai dėkui, Mažasis Broli", atsakė Kaa, nors jo akys ir sumirksėjo. "Ir ką gi toks plikas medžiotojas medžioja? Klausiu, kad žinočiau ko laukti, kai jis sekantį kartą eis į žygį".

"Aš dar nieko nemedžioju, esu per mažas, bet aš moku pavaryti ožį tokiam, kuris žino ką su juo daryti. Kai tu jausiesi alkanas, ateik ir įsitikink. Taip pat aš turiu šiek tiek patyrimo šiose (jis ištiesė savo rankas), ir, jei kada tu būsi spąstuose,

aš galėsiu tau atlyginti skolą, kurią tau, Bagyrai ir Balu esu skolingas. Visiems jums geros medžioklės, mano gerieji!"

"Gerai pasakyta", pradžiugo Balu, nes Mauglis buvo tikrai labai gražiai padėkojęs. Smauglys minutėlei padėjo savo galvą Maugliui ant peties. "Kilni širdis ir tauri kalba", tarė jis, "Jie tave nuves toli džiunglėse, berniuk. Dabar keliauk su savo draugais. Eik ir ilsėkis, nes mėnulis leidžiasi, ir kas dabar darysis, tau nedera matyti".

Mėnulis jau skendo už kalvų ir grupės drebančių beždžionių, susispaudusių ant sienų ir griuvėsiuose, atrodė lyg apgriuvę šešėliai. Balu nuėjo prie baseino atsigerti, o Bagyra pradėjo tvarkytis išpešiotą kailį. Tuo metu Kaa išslinko į terasos vidurį ir staigiai suvėrė savo žiaunas tokiu smūgiu, kad visų beždžionių akys atsisuko į jį.

"Mėnulis leidžiasi", tarė jis. "Ar dar užtenka šviesos mane matyti?"

Ir nuo sienų atėjo atsakymas lyg vėjo užimas viršūnėse: "Mes matome tave, Kaa".

"Gerai. Dabar prasideda šokis - Kaa Alkio Šokis. Sėdėkit ramiai ir žiūrėkit".

Jis apsisukodu ar tris sykius dideliu ratu, mosuodamas savo galva iš kairės į dešinę. Tada jo kūnas pradėjo raitytis taikilpomis ir aštuoniukėmis, tai vėl švelniais trikampaiais, kurie pereidavo į keturkampius, penkiakampius, tai vėl į visokiausius mazgus, nei minutėlei nesustodamas, nepasilsėdamas ir nenutraukdamas savo vienodos ūžiančios dainos. Dairėsi vis tamsiau ir tamsiau. Paskutiniai kūno vingiai išnyko iš akių ir girdėjosi tik žvynų šlamėjimas.

Balu ir Bagyra stovėjo lygsuakmenėję pasišiaušusiais plaukais, urgzdami iš gerklių gilumos, o Mauglis žiūrėjo ir stebėjosi.

"Bandarlogai", vėl pasigirdo Kaa balsas, "ar jūs galite pajudinti nors vieną koją ar ranką be mano žinios? Atsakykit!" (B. d.)

Vertė A. P.

Brolijos Vadijos Pastogėje

* Korespondencinėje Brolijos vadų sueigoje KBVS darbas pačiame įkarštyje. Sueigoje dalyvauti užsiregistravo 70 atstovų iš Anglijos, Australijos, JAV, Kanados, Venecuelos ir Vokietijos rajonų. Vadų sueiga išrinko Brolijos Vyriausią Skautininką, jo pavaduotoją ir keturis Sąjungos Tarybos narius. Balsavimo kortelės ir kita at-

stovų medžiaga turi būti gauta Bostone iki 1952 m. sausio mėn. 31 dienos.

* Brolijos vadų sueiga pasisakys taip pat Sąjungos statuto keitimo ir kitais skautiško veikimo klausimais. Visa eilė tokių klausimų yra pastatyta balsavimui. Balsavimo medžiaga bus gairėmis naujos Brolijos Vadijos darbe.

KORESPONDENCINĖS BROLIJOS VADŲ SUEIGOS ŽODIS ATSTOVAMS:

Neįprastose aplinkybėse - Lietuvos skautams išsiblaškius per penkis žemės kontinentus - svetingoje žemėje, KBVS Prezidiumas imasi garbingų pareigų praveisti korespondencinę Brolijos Vadovų Sueigą. Kadangi ši neįprasta Sueiga tęsis ne dvi ar tris dienas, bet daug savaitių, tai Prezidiumas, dėkodamas už pasitikėjimą, nuoširdžiai tiki, kad visas platusis Skautų Brolijos darbas bus tęsiamas neatleidžiant įtampos, kol bus išrinkta nauja Brolijos Vadija. Tuo pat žygiu Prezidiumas prašo dabartinę Brolijos Vadiją eiti savo pareigas, kol perims naujoji Brolijos Vadija.

KBVS Prezidiumas visų skautų vardu drįsta reikšti gilią padėką Brolijos Vadijai ir pareigingiems skautų vadovams, išnešusiems didingą Lietuvos skautų vėliavą per audringus metus, tamsias dienas ir pasiaukojančiai vykdomus darbus. Tebūnie Jums garbė ir pasididžiavimas skautams!

KBVS Prezidiumas reiškia ypatingą padėką Skautų Brolijos Vyriausiajam Skautininkui v. s. V. Čepui, per šešis tremties metus sėkmingai vairavusiam Skautų Broliją, aukojant energiją, sumanumą ir brolišką meilę skautams.

Mūsų brangios Lietuvos žemė nepasiekiamo, kad jos sultimis ir pavėsiu galėtume gaivinti patys save ir išblaškytas keliones. Bet su mumis Lietuvos dvasia, kančios ir nepalaužiama valia bei viltis. Tas duoda mums jėgos susiklausyti, budėti, išlaikyti amžiną tėvų meilę ir tarpti skautijos idealuose: tarnauti Dievui, Tėvynei ir Artimui.

KBVS Prezidiumas skelbia kandidatų sąrašus Brolijos organams naujam kadencijos laikotarpiui išrinkti:

I. Kandidatai Vyriausiojo Skautininko pareigoms:

1) v. s. Petras JURGĖLA ir 2) v. s. Stepas KAIRYS.

II. Kandidatai Vyriausiojo Skautininko Pavaduotojo pareigoms:

1) 1) s. Martynas JURKŠAS, 2) v. s. Antanas SAULAITIS ir 3) v. s. Vladas ŠARŪNAS.

III. Kandidatai Brolijos Garbės Gynėjo pareigoms:

1) v. s. Kęstutis GRIGAITIS, 2) s. Martynas JURKŠAS, 3) s. Steponas KOLUPAILA, 4) s. Ignas KONČIUS, 5) s. Edmundas KORZONAS, 6) s. Bronius KVIKLYS, 7) s. Evaldas REIKENIS ir 8) v. s. Antanas SAULAITIS.

IV. Kandidatai nariais Sąjungos Tarybon:

1) ps. A. Augustinaitis, 2) s. P. Balčiūnas, 3) s. V. Bražėnas, 4) v. s. V. Čepas, 5) s. V. Civinskas, 6) s. B. Gurėnas, 7) s. kun. S. Yla, 8) s. K. Janavičius, 9) s. M. Jurkšas, 10) sk. remėjas dr. B. Kalvaitis, 11) v. s. P. Karalius, 12) v. s. V. Kizlaitis, 13) s. Ig. Končius, 14) s. E. Korzonas, 15) v. s. A. Krausas, 16) s. B. Kviklys, 17) ps. J. Makulis, 18) s. A. Matonis, 19) ps. T. Naginionis, 20) s. P. Neniškis, 21) s. Z. Paulionis, 22) s. V. Pauža, 23) s. V. Petukauskas, 24) s. A. Plateris, 25) s. E. Reikenis, 26) s. St. Rudys, 27) v. s. A. Saulaitis, 28) s. V. Skrinskas, 29) s. V. Stasiškis, 30) ps. kun. V. Šarka, 31) s. kun. J. Vaišnys, 32) s. K. Vaitkevičius, 33) s. A. Venclauskas ir 34) s. K. Žilinskas.

Kanados Rajonas

Montreal, Que.

* Š. m. lapkričio mėn. 26 d., 5 val., vakaro Montrealio skaučių ir skautų tuntai surengė viešą vakarą-laužą, kurio pelnas buvo paskirtas Vokietijoje likusiems tremtiniams šelpti. Programą atliko visi skautų ir skaučių vienetai, pradėdami mažųjų paukštyčių nuoširdžia deklamacija, vilkiukais su savo didžiuoju "Teodoru" (toreodoru) ir baigiant Vaivomis, kurios vėl pastatė montažą (tema: Lietuvos miškas) ir keletą mažesnių laužui pritaikintų vaizdelių. Broliai skautai drauge su jūros skautais taip pat atliko didelę programos dalį. Po programos sekė šokiai ir žaidimai. Malonu buvo matyti, kaip į žaidimus įsitraukė ne tik skautai ir skautės, bet ir tėveliai su jaunesniaisiais skautų-čių broliukais ir sesutėmis. Šokių metu salėje veikė loterija, kurioje galima buvo laimėti skaučių rankdarbių. Margos raštos pagalvėlės, pirštinės, staltiesės ir t. t. svečiams buvo tartum graži parodėlė, kuri parodė, kad mūsų sesės mėgsta ir randa laiko rankdarbiams ir tautiškam menui.

Gautas pelnas už įėjimą (\$26) buvo paskirtas bendrai tremtinių šalpai, o loterijos pelną (\$40) sesės paskyrė Diepholzo gimnazijos skautams ir skautėms. DJ

* Š. m. sausio mėn. 6 d. prancūzų skautų patalpose 3703 De Boullion St. Montrealio Neringos skaučių ir Montrealio skautų tuntai surengė Kalėdų eglutę. Eglutė buvo pušiau uždarą pobūdžio, dalyvaujant skautams, jų tėvams ir remėjams.

Montrealio tuntams priklauso nemaža vilkiukų bei paukštyčių, todėl popietės nuotaika buvo daugiausia jiems taikoma. Programą sudarė žaidimai, dainos ir Kalėdų Senelis su dideliu maišu, apdovanojęs ne tik mažuosius, bet ir didelius.

Į eglutę atsilankė skautų-čių dvasios vadas tėvas Kulbis, tėvas Pečkys, skaučių rėmėja rašytoja Marija Aukštaitė ir A. L. O. K. pirmininkas p. Toliušis. S.

London, Ont.

* Gruodžio 24 d. Londono lietuviai turėjo labai nuotaikingas bendras Kūčias, kuriose dalyvavo per 80 asmenų. Šventasis vakaras praėjo labai gražiai, buvo pilnas rimties ir susikaupimo. Vyko viskas sklandžiai, nes rengėjai parengė puikią programą, kurią atliko Londono skautai, paskaitydami daug būdingų lietuviškų kalėdinių papročių, spėjimų, būrimų, legendų bei padavimų.

* Londono skautai jau turi gražią tradiciją: antri metai iš eilės aplanko su Kalėdų Seneliu visus Londono kolonijos vaikučius ir įteikia gražių kalėdinių dovanėlių. Dovanėlėms pirkti pernai (1950) skautai iškraptė savo kasą iki dugno ir dar reikėjo kiekvienam skautui šį tą primesti. Šiemet Londono Apylinkės visuotinis lietuvių susirinkimas, išgirdęs apie šį gražių skautų žygį, iš savo kasos paskyrė 15 dolerių ir patarė tėvams, kurių vaikučiai bus lankomi, paaukoti bent po 50 č.

Vaikučiai Kalėdų Senelio labai laukė. Skautams, kurie žadėjo Senelį atvežti, kai kurie vaikučiai net skambino, ar tikrai Senelis atvyks.

Gruodžio 30 d. leidomės į kelionę. Daug vargo nebuvo, nes maršrutas sudarytas buvo pavyzdingai. Dėdė Petras - didelis skautų bičiulis ir entuziastas - Kalėdų Senelis, šiemet atrodė dar šauniau, nes turėjo naują rūbą bei pilną maišą dovanų. Vaikučiai jam deklamavo, dainavo, skaitė iš lietuviškų knygelių. Jie visi prašė Kalėdų Senelį atvykti ir kitais metais. Vienuose namuose Senelis ir skautai buvo sutikti labai šauniai - su muzika; šeimininkas savo vaikučius su Kalėdų Seneliu kelis sykius fotografavo. Nuotrauką Kalėdų Senelis prašė perduoti jam per skautus. Kelionė užtruko virš keturių valandų. Išvykome su šviesa, todėl gatvėje Kalėdų Senelį apsuptavo ir anglų vaikai. Senelis buvo duosnus ir berdavo saldinių.

Ta pačia proga skautai platino "Sk. Aido" sieninį 1952 m. kalendorių, o kartu vykęs buvęs mokytojas asmeniškai tarėsi su tėvais, surašė visus mokyklinio amžiaus vaikus ir, tėvams pageidaujant, pažadėjo artimoje ateityje įkurti lietuvišką mokyklą Londone. Vaikučiams jis sakė: "Mokykloje jūs daug daug gražių dalykų išmoksitė". Skautai pridėdavo: "Kai susibursit mokykloje, įsirašykite į skautus ir būsit geri berniukai - m'ergaitės". Senelis užbaigė: "Skautai geri keliautojai, aš kartu su jais keliausiu į tėvynę... kai ten nebus taip šalta..." L. E-tas

Kanados Brolijos Rajono Vadeiva savo įsakyme Nr. 9 rašo:

* Pradedant 1952 metus "Skautų Aido" platinimo vaju. Broliai vadovai ir skautai, ryžkimės pakelti mūsų laikraščio prenumeratą iki 1000. Turėdami geresnį finansinį stovį, nepamirškime savo brolių kituose kraštuose, kurie negali patys užsisakyti "Sk. Aido". Paskirkite spaudos platintojus, kurie palaikytų nuolatinį ryšį su "Sk. Aido" administracija ir tiekimo skyriumi. Šiam

darbui skirkit pačius stropiausius skautus - bus lengviau mums ir jums.

* Remdamasis Hamiltono skautų vieneto vadovo pranešimu, skelbiu įsisteigusį Hamiltono skautų tuntą. Tuntininku yra išrinktas ps. Z. Laugalys. Naująjį tuntininką sveikiname, ir pristatytąjį vadovą Rajono Vadeivos štabas tvirtina pristatydamas Vyr. Skautininko tvirtinimui. Naujo tuntininko adresas: Z. Laugalys, 300 Robert St., Hamilton, Ont.

* Ateinančių 1952 m. bendra skautų stovykla yra numatoma tarp Toronto ir Hamiltono birželio 28-29-30 ir liepos 1-2 dienomis. Vienetų vadovai prašomi šiuo reikalu pasisakyti prisiųsdami pasiūlymus Rajono Vadeivai.

IAV Rajonas

Boston, Mass.

* DLK Kęstučio dr-vės vadiją dabar sudaro draugininkas v. sl. Algirdas Banevičius. Paskelbtos skilčių (dr-vės) varžybos. Visi skautai aktyviai išitraukė į šį darbą, norėdami savo skiltims pelnyti kaip galima daugiau taškų. Sl. V. Brandtneris - drg. pavauduotojas, laužavedys pl. R. Latvénas - drg. pav., sk. Vyt. Klemas - adjutantas, pl. C. Kiliulis - Sakalų skilt., sk. T. Sležas - paskilt., sk. R. Tamošiūnas - Vilkų skilt., sk. El. Mickūnas - paskilt., sk. R. Leveckas - Tigrų skilt., sk. R. Mickūnas - paskilt. Vairas

* Bostono Skautų Vietininkijos Lapinų būrelio iniciatyva lapkričio mėn. buvo renkamos piniginės aukos esantiems skautams Diepholze - Vokietijoje. Gerasis darbelis buvo atliktas visu 100 procentų. Surinkta apie \$80. Pinigai ir siuntinėlis su rūbais buvo išsiųstas į Vokietiją.

Chicago, Ill.

* Chicagos skautės parodė gražios iniciatyvos, suruošdamos gruodžio mėn. 30 d. pirmąją moterų literatūros, dainos ir muzikos vakarą. Programa buvo pradėta "prie liepsnojančio laužo" vyresniųjų skaučių dainuojamomis giesmėmis "Tyliają Naktį", Budriūno "Tėviškėje", liaudies daina "Koliūdi, sesele" ir skautiška stovyklos daina. Skaučių choras buvo paruoštas N. Grigaliūnienės. Muzikinėje dalyje fortepionu skambino N. Grigaliūnienė, V. Varoneckaitė, I. Leilionytė ir S. Rimavičiūtė. Dainavo sol. S. Klimaitė, akt. J. Monkutė skaitė Mazalaitės, Proščiuonaitės ir Pažeraitės kūrinis. Savo kūrybą skaitė D. Lipčiūtė, N. Jankevičiūtė, G. Tulauskaitė ir J. Augustaitytė - Vaičiūnienė.

Mūsų beletristės ir poetės, tautiniais rūbais pasipuošusios, laimėjo žiūrovų simpatijas ir savo išvaizda, ir savo kūryba. Meno vakarą reikia laikyti puikiai pavykusi. Programai vadovavo v. s. O. Zailskienė.

Korsp.

* Čikaga vėjuotas miestas. Kartais visoki vėjai pučia ir vyčių palapinėje. Pučia nuo garsiųjų skerdyklų, pučia nuo kariuomenės stovyklų, pučia nuo Kanados (ten, sako, stiprūs vyčiai), pučia ir iš universitetų, kur sunku su "moneta"...

Čikagos sk. vyčiai ne toki jau prasti. Daug vadų, eilinių dar truputį daugiau; taigi, kas liečia administracinius reikalus, sunkumų nėra. Vyksta sueigos, bet drauge vyksta ir broliai ir į kariuomenę - mes neseniai netekom didelio draugovės ramsčio brolio Liubinsko.

Po vasaros trijų stovyklų sugalvota iš kandidatų padaryti sk. vyčius (ar ne puikus sumanymas?). Dėlto dabar negalim nė sekmadieniais išsimiegoti. Tuoj po 10 val. pradeda rinktis seni automobiliai. (Jei kada ruošim parodėlę - tai eksponatų netrūks). Imkim pavyzdžiui vieną: senas kaip pasaulis, priklauso mūsų informacijos šefui. Jis net padeda porą akmenukų po ratais, nes neveikia stabdžiai, o iš kitos pusės skautiška, ir originalu.

Po to prasideda sueiga. Mes žymimės visokias vyčių mandrybes, diskutuojam, kritikuojame, rašinėjame, atsiprašinėjame ir t. t. ir t. t. Baigiantis vasarai, buvo šachmatų, šaškių, stalo ir lauko teniso turnyrai sk. vyčių kandidatų tarpe. Pasirodė daug gražių norų, pastangų, vilčių, tik skaudžiausia, kad daugumas išėjo pralaimėjęs. Gal dar skaudžiau negu pralaimėjimas yra tai, kad tunto vadovybė baigia mus užmiršti.

Bendrai imant, krutame, dalyvaujame žymesniuose įvykiuose bei minėjimuose. Savo iniciatyva (4 draugovių tarpe) buvome suruošę Lietuvos Kariuomenės Šventės minėjimą. Taip pat turėjome skautiškas Kūčias. Tai tiek šiam kartui iš sk. vyčių pulk. J. Šarausko draugovės veikimo.

sk. v. kand.

Worcester, Mass.

* Gruodžio mėn. 1 d. Worcesterį lankėsi s. V. Barmienė iš Bostono, tikslu atgaivinti skautų-čių veiklą. 1952 m. sausio mėn. 12 d. įvyks oficialaus skautų-čių vieneto įsteigimo sueiga. Laukiame svečių iš Bostono. Prieš du metus s. Kaunas buvo subūręs skautus-es į vieną draugovę, bet, jam išvykus ir susidarius nepalankioms sąlygoms, viskas iširo. Tikėkimės, kad ši žinutė nebus paskutinė iš Worcesterio padangės. BJ

Visą medžiagą liečiančią šį skyrelį
prašome siųsti šiuo adresu: pasktn.
Jer. Gaižutis, 135 Gorevale Ave.,
Toronto, Ont., Canada

SPRENDIMAS KRYŽIAŽODŽIO Nr. 1.

Stačiai:

1. PAVASARIS, 8. ALUS, 11. LSS,
12. KOPA, 13. AKIS, 14. TAVO,
15. JNRI, 16. PANA, 17. SALDAINIS,
18. YLA.

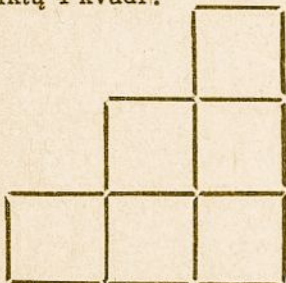
Teisingai išsprendė: J. J., Vytas,
sesė Danutė.

Gulsčiai:

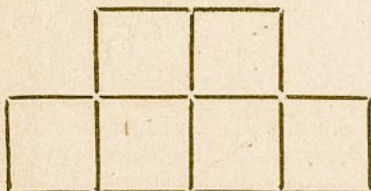
1. POVAS, 2. JAPONAS, 3. KAVA,
4. ALGA, 5. AŠA, 6. ALT, 7. GIRA,
8. ANGA, 9. KIKILIS, 10. SINUS.

MŪSŲ JAUNIESIEMS

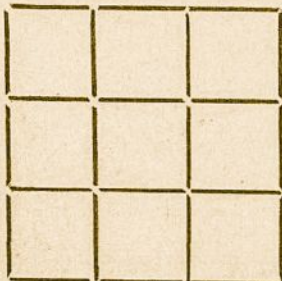
1. Iš šių kvadratų atimk du degtukus,
kad liktų 4 kvadr.

2. Iš šių kvadratų atimk keturius deg-
tukus, kad liktų trys kvadratai.

3. Iš šių kvadratų atimk šešis degtu-
kus, kad liktų keturi kvadratai.

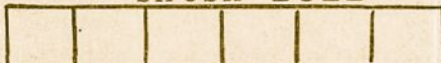
4. Šarada:

Ašai žvilgu aš gražus
Lengvas plonas ir dailus;
Mėgstu saulę ir medžius,
Šaltis priešais man baisus.

Pirmą raidę jei pakeisi,
Ir į kapines nueisi;
Ten mane tikrai surasi
Ką tai reiškia tu suprasi.

Vidurinę raidę pamainysi,
Žmonių siaubą pamatysi.
Dėl manęs čia patekai,
Be tėvynės palikai. (2 t.)

5. Šiuose langeliuose parašyk šiuos
žodžius: SAUSA ŽOLĖ

6. Skiltininkas užminė savo skautu-
kams tokią mįslę: aikštėje mačiau du
berniukus. Vienas iš jų žiūrėjo į šiau-
rę, o antras į pietus. Kaip jūs galvojate
- ar jie galėjo matyti vienas kitą be pa-
sisukimo aplink save? (1 t.)

7. kun. T. Tuinas
Kieno yra ši vizitinė kortelė? (1 t.)

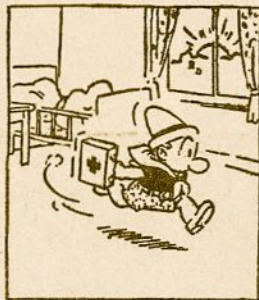
8. Jonukas uždavė savo draugui tokią
mįslę: Ežere plaukiojo antys, iš ku-
rių dvi antys plaukė pryšakyje vienos,
dvi užpakalyje pirmosios ir viena vi-
duryje jų. Koks mažiausias ančių
skaičius ten galėjo būti? (1 t.)

REDAKCIJOS IR ADMINISTRACIJOS ŽINIOS

* Žinių skyrių "Po svetimų dangum" vesti perėmė s. Č. Senkevičius. Dėlto visas korespondencijas prašome nukreipti jo adresu (262 Rusholme Rd., Toronto, Ont.). Skyriaus vedėjas užmegs ryšį su visais vienetais, išplėsdamas korespondencinę veiklą kaip galint plačiau. Siunčiant drauge su korespondencijomis ir kitą medžiagą prašome rašyti taupumo sumetimais redakcijos adresu.

* "Sk. Aidas" pradeda savo antruosius metus Toronte. Pirmieji metai nebuvo lengvi. Pakilus visoms kainoms, piniginiai sunkumai administracijai sudarė daug rūpesčių, kurie dar ir šiandien nėra praėję. Sėkmingas darbas naujaisiais metais priklausys nuo to, kaip anksti suplauks prenumeratos 1952 metams. Mūsų apskaičiavimais "Sk. A." reikalinga mažiausiai 1000 prenumeratorių, kad jis galėtų būti laisvai didinamas ir tobulinamas, nesivaržant su centu. Pernai šios ribos nepasiekėm. Šiais metais įtempkime visas jėgas. Tarybos Pirmija paskelbė skautiškos spaudos vaju. Brolijos Vyriausiasis Skautininkas visus pereitus metus tą patį ragino. Nelikim abejingi šiam jautriam lietuviškos skautijos reikalui! Junkimės į darbą šiandien! Patys siųskime kaip galint anksčiau savo prenumeratas, užsiprenumeruokime savo bičiuliams, aplankykite kaimynus. "Sk. Aidui" 1000 prenumeratų!

* Verčiant 1951 metų "Sk. A." puslapius atgal nuo Nr. 12 iki Nr. 1, aiškiai matyti, kaip gražiai išaugo mūsų bendradarbių eilės. Mes, skautai-tės tik jiems turime būti dėkingi už mūsų visų laikraščio kokybę. Redakcija reiškia jiems visiems giliausią padėką skaitytojų vardu prašydama jų glaudaus bendradarbiavimo ir 1952 metais. Iš antros pusės bendradarbių skaičius niekuomet negali būti laikraščiui per didelis. Tat kviečiame ir visus tuos rašančius skautus-tes, kurie dar neįsijungė į spaudos darbą ilgiau nedelsti. Tik bendrai sutelktos jėgos atneš dar gražesnių vaisių!

ATSIŪSTA PAMINĖTI

* MŪSŲ VYTIS PLSS Vadų, vadovių ir akademikų skautų-čių laikraštis Nr. 10(38), leidžiamas Čikagoje. Rašo skautininkai: kun. J. Vaišnora, Br. Kviklys, dr. M. Žilinskienė, Em. Putvytė. Administracijos adresas: Aleksas Karaliūnas, 6541 So. Campbell Ave., Chicago 29, Ill., USA. Prenumeratos kaina metams \$ 2.50, pusmečiui \$ 1.25

* BUDĖKIME LSB Anglijos Rajono kalėdinis leidinys Nr.3. Redaguoja V. Fidleris ir pl. J. Trečiokas. Redakcijos adresas: Dryden Hostel, Shakespeare St., Nottingham England.

* KIMAS. Leidžia Bostono Skautų Vietininkijos Lapinų būrelis. Redaguoja D. Vairas bendradarbiaujant redakcinei kolegijai. Redakcijos adresas: KIMAS, c/o Alg. Banevičius, 236 Bolton St. So., Boston 27, Mass.

* Neseniai mokslus baigęs agronomas kreipiasi į ūkininką: "Jūsų ūkininkavimo metodai labai atsilikę. Pavyzdžiui, labai nustebčiau, jei ši obelis atvestų kitais metais nors vieną obuolį". Ūkininkas: "Aš taip pat, nes tai yra kriaušė".

* "Bet, ponai, juk ši skrybėlė taip puikiai tinka prie jūsų įgimtai pabalusio veido". "Nieko čia įgimto. Aš išbalau tik išgirdus skrybėlės kainą".

* Balsas telefono ragelyje: "Daktare, ar jūs negalėtumėte tuojau atvykti?! Mūsų berniukas nurijo plunksnotį. Daktaras: "Tuojau atvyksiu. O ką jūs dabar darote?" Balsas: "Rašau pieštuku".

* Mažas miestelis turėjo labai blogą barzdaskutį. Kartą vienas tik nuskustas klientas paprašė atsigerti vandens. "Ar jūs ištroškęs?" paklausė kirpėjas.

"Ne", atsakė silpnu balsu klientas. "Aš tik noriu pažiūrėti ar burna dar neprakiuro".